

JANA A DIETMAR

Expedice

SKANDINÁVIE III.

3.5.-17.8.2015

*aneb též jak jsme přidali dalších
107 dní do naší „severské sbírky“*

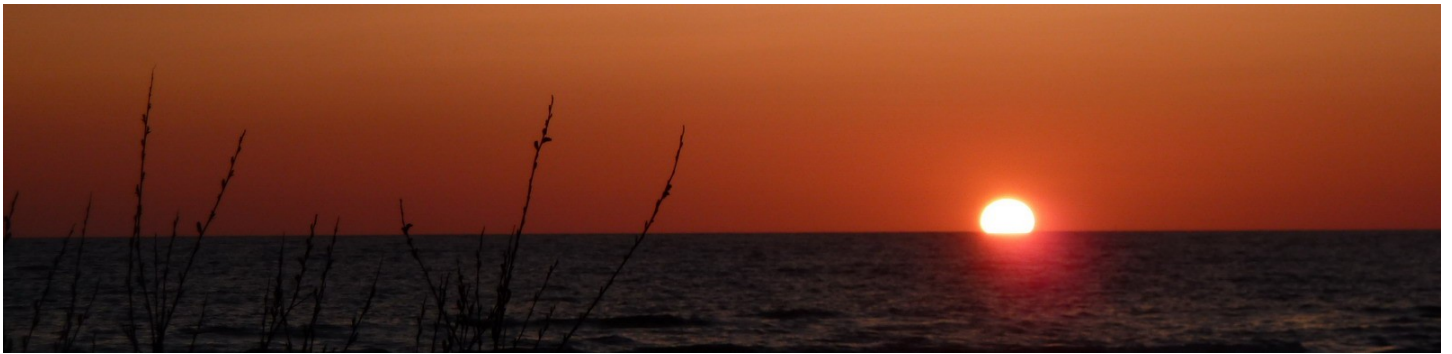

Do třetice všeho dobrého i zlého - směr Sever: vyrazit! 😊

TRASA EXPEDICE
„SKANDINÁVIE III.“

Vůně Severu! Ano, to je věc... Tak nás obloudila, že jsme opět změnili plány a namísto léta ve španělských Pyrenejích se ještě do třetice vydali i letos vstříc sobům, komárům, přenádherným jezerům, fjordům plným ryb a dobrodružným túrám v pustopustých končinách severní Evropy.

Tak do sedel!!! ;-)

POLSKO zas okouzlo. Příště pobudeme déle, ale už „doopravdicky“! ;-)
V ESTONSKU nás věrně čekala naše oblíbená pláž a byla po pár dní zase jen naše. Ostrov Hiiumaa byl větrně slunečný a krásný, podobně jako „prsty“ národního parku Lahemaa.

FINSKO nám nabídlo velkoryse zase svoje přírodní krásy, jezera, národní parky, ale i milá setkání s přáteli. Ty komáry mu odpustíme ;-). Autem od parku k parku, sbalit bágel a vyrazit ... a šlapat, a kempovat, sekát dříví, vařit na ohni, užít si bílých nocí, vidět soby, chytat ryby ... prostě sen! K oblíbeným místům jsme přidali zase pár nových. Parádní túrou napříč divokým parkem Urho Kekkonen, králem to finských parků jsme se s Finskem rozloučili. Nechtělo se nám, ale čekaly na nás už netrpělivě norské ryby.

NORSKO, to je pro nás hlavně rybaření a to se navzdory trvale nevlídnému a drsnému počasí vydařilo nad očekávání. Když berou, tak to baví moc, a jak takové vlastnoručně ulovené ryby chutnají! Mňam! My nejedli celou dobu skoro nic jiného! Navštívili jsme opět i Lofoty a i tady nás čekala milá setkání. Po vylovení všech ryb z okolních fjordů jsme ustoupili do Švédska.

ŠVÉDSKO bylo co do počasí ještě zákeřnější než Norsko. Mokro, mlhavo, a to sluníčko vždy vykouklo jen na chvíli, jen poškádlit, a hned zas zpátky za černé mraky. Nebo nás snad hledalo v tom Španělsku? ;-). Zkusili jsme to s „malou“, túrou v Muddusu, ale zlepšení počasí nebylo na obzoru. Nakonec plán na „velkou“ túru v NP Sarek padl. Odkládá se na příště. Mrzelo nás to, tolik jsme se těšili a dokonce si letos dali pozor, aby nám zbylo do pustiny dost fyzických sil. Ale lámat něco přes koleno nemá smysl. Však on Sarek počká..., a my se vrátíme, to je jistá věc! Potom přišlo kempování u moře a pokus ulovit ve švédských slaných vodách aspoň jednu rybičku. No, nevyšlo to sice, ale i tak to tu máme rádi. A pak už jsme se rozjeli zvolna k jihu. Trochu dřív oproti plánu, ale krom vynechané túry přibyl i další důvod: šance doma zastihnout milou osobu, než se zas vydá do světa. A to už stojí za to.

NĚMECKO, to je skoro „doma“. Zastávka ve Flensburgu je už tradicí. Místní dobré pivo, procházka po přístavu a matjes v housce musí být! A pak ještě jednou přenocovat v kraji kanálů a vodáků kus pod Berlínem a budeme doma! A pak už vzpomínat, prohlížet fotky a těšit se na příště, až si nás neodolatelná vůně Severu zas zavolá...

Tak sláva nazdar výletu!

NULTÁ KAPITOLA PŘÍPRAVY NA CESTU (DUBEN - KVĚTEN 2015)

To musí být a ani letos jsme je neodbyli. Spíš naopak. Se zásobami jsme to vzali tak od podlahy, že když se vše nacpalo do auta, málem na nás uvnitř nezbylo místo a šli jsme pěšky.:-)

Pojedeme krásní ;-)

V dubnu jsme to už s odjezdem letos nestihli, ale 2.5. to pak celé vypuklo. **Tak nasedat a jedéém!**

Balení bylo letos snazší v tom, že jsme si od loňska ještě docela dobře pamatovali, co a jak se nám osvědčilo. Stan k autu, stan na túru, vaříče, spacáky, stůl a křesla, chladicí bedna, udice, čepice, medvídek ... Nic moc jsme neměnili, jen jsme významně doplnili naše rybářské vybavení, no a toho jídla vzali víc, ale to nebyl plán... třeba se hodí. No a doma jsme tentokrát dali kyticím větší šanci :-). Snad nic podstatného nechybí. Jen si popřát

ŠŤASTNOU CESTU! 😊

1. KAPITOLA

PIECZNIEW – NOC U JEZERA

(POLSKO) 2.-3.5.2015

Na sever se musí přes Polsko. To známe a taky už od loňska víme, kde je cestou tak časně otevřený kemp. A nemýlíme se. Kemp otevřený je, ale ouha! Vypekli nás! Koná se tu velká oslava, snad svatba, a v tom mumraji by to beztak nebylo nic pro nás. Tak rovnou zamíříme k jezeru hned naproti a tam si po dlouhých měsících zas jednou vyzkoušíme, jak se spí ve stanu. No krása! Do toho se člověk vpraví hned! Nikdo nás v noci nevyrušil, tak ráno spokojeně posnídáme, libujeme si, jak jsme si poradili a míříme Polskem dál. Placatou zemí plnou čápů, polí, šílených řidičů a legračních nápisů vùkol...

2. KAPITOLA **AUGUSTÓW – PŘÍRODNÍ KEMP** (POLSKO) 3.- 4.5.2015

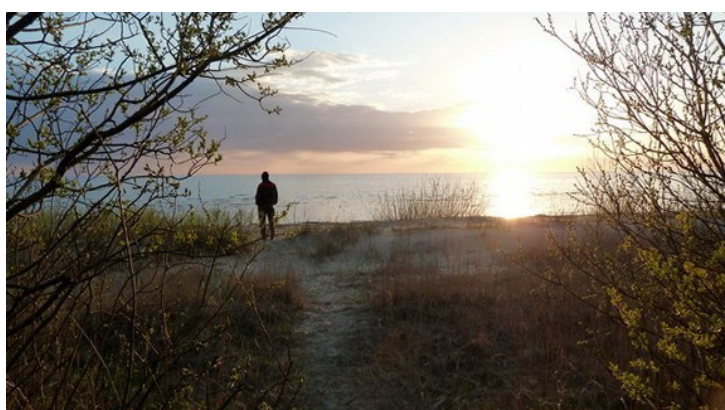
Prohlížíme si z auta čapí hnízda, betonové ploty, rovinaté farmičky i městečka s paneláky. Zdárně jsme projeli Varšavou a večer se blíží. Tentokrát ale nechceme do turistických Mikołajek, toužíme po změně. Útočiště na druhou polskou noc najdeme u Augustówa. Půvabný přírodní kemp, vlastně spíš jen taková louka táhnoucí se kolem břehů jezera přímo vyzývá: zůstaňte, postavte stan, opečte si buřty, užijte si to tu! A my poslechli. Krásný večer, oheň, hvězdy, špekáčky voní, nikde ani noha, jen vlnky na jezeře a grog v hrnkách šplouchají... prostě krása. Ráno pocit radosti ještě násobí slunečné počasí. Ale nás už čeká moře! Cvičně si ráno zaplavu, pak ještě trocha jógy, rozlůčka se zvědavou labutí a jede se dál... a zas s odhodláním, že obzvlášť tento malebný kout Polska musíme dozajista příště prozkoumat důkladněji. Určitě za to stojí.

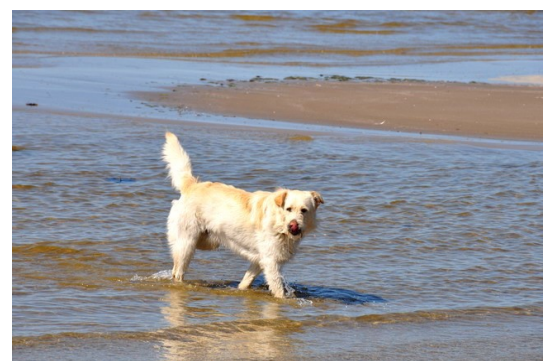
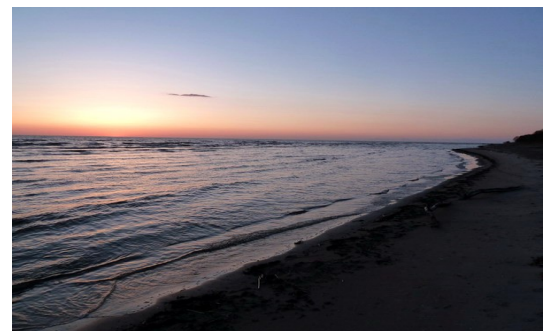
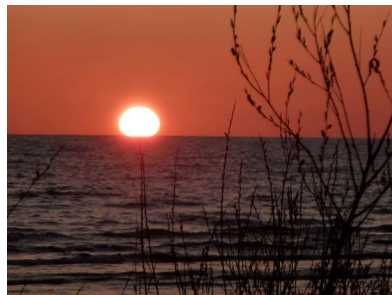
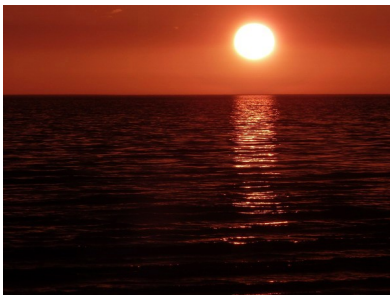

3. KAPITOLA

TREIMANI (ESTONSKO) 4.-10.5.2015

Litvou a Lotyšskem jsme opět jen prosvištěli a večer nás už přivítalo Estonsko! A jen kousek za hranicemi, přímo na pobřeží za vesničkou se zajímavou historií čekalo i naše oblíbené tábořiště. Zůstali jsme zase pár dní a užívali si tu přepychové vyhlídky přímo od stanu na moře s barevnými západy slunce, grilování výborných místních masných specialit, procházek po písčité pláži, ať už v tajemné mlze či ve sluníčku. Došlo i na "plavání" v mělké vodě, družbu s místními pejsky a štedrá matka příroda nás pohostila výbornými houbami, kterých rostlo kolem nepočítaně. Na pláži jsme si připili finskou vodkou koupenou výhodně v Polsku za zlaté neutracené v kempu a když jsme se po týdnu loučili, skoro se nám nechtělo. Přirostlo nám to tu už prostě k srdci.

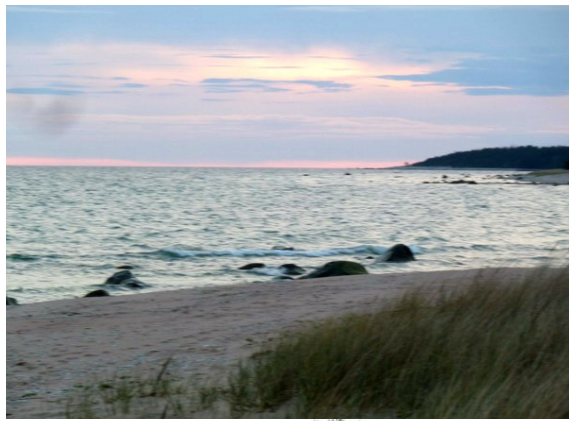
4. KAPITOLA **HIUMAA (ESTONSKO)**

10.-13.5.2015

Letos jsme procestovali menší z estonských ostrovů, Hiiumau. Poklidný ostrov je také protkán sítí báječných volných tábořišť, pyšní se asi dvěma majáky, provoz na silnicích je minimální, vesničky s dřevěnými domky malebné, obchody překvapivě dobře zásobené. K vidění staré větrné mlýny (však tu taky pěkně fukeří!), tu a tam pár oveček, ale hlavně moře! Postupně objíždíme ostrov dokola, moře nás fascinuje, a vůbec je to tu nádhera! Pláž Törvanina zalita sluncem si tyrkysovou barvou "hraje" úspěšně na Karibik. Koupu se, i když je moře ledové. Ale nedá se odolat. Kaleste a Sääretirbi, to jsou další malebná jména našich neméně malebných tábořišť. Jsou perfektní. Grilujeme, kocháme se pohledem na moře, pasoucí se koně, procházíme se po pláži či po kamenitých šíjích vedoucích hluboko do moře. Nerušení, sami. Cestou zpět na pevninu je moře zas jiné, barevnější a já jsem ráda, že se ho budeme ještě držet. Lahemaa čeká!

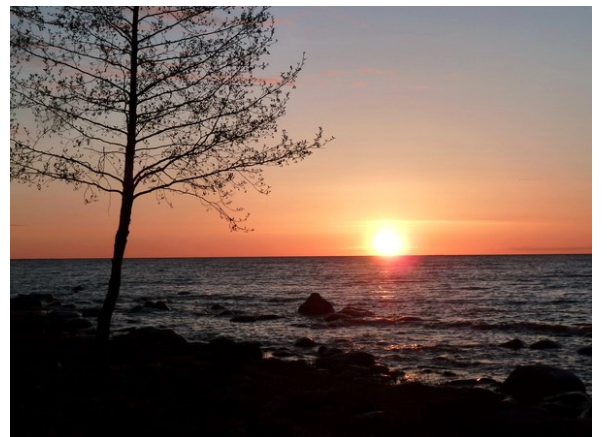
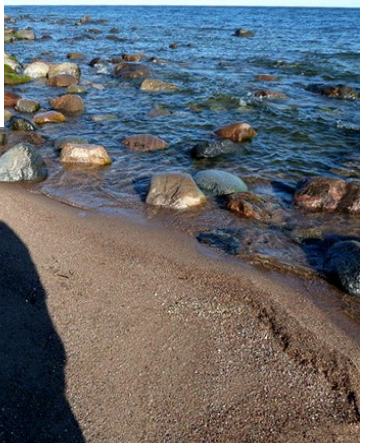
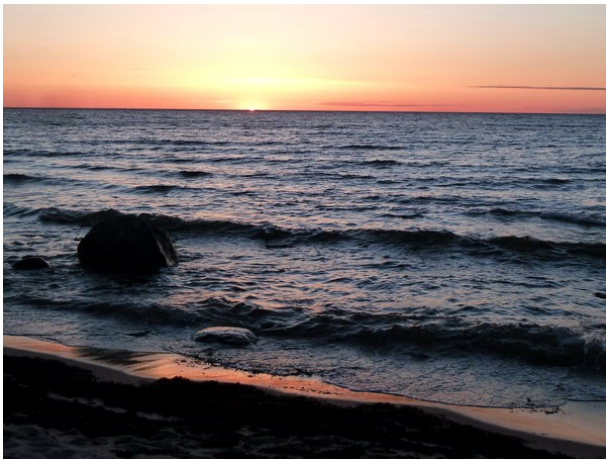
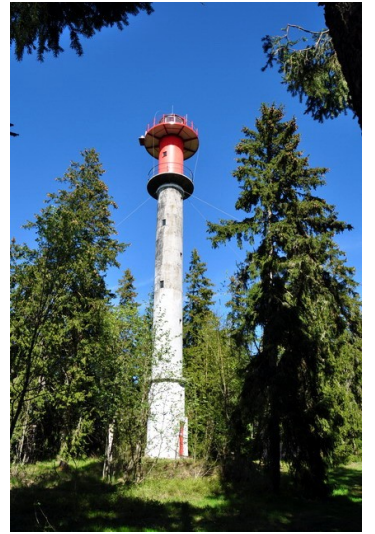

5. KAPITOLA

LAHEMAA (ESTONSKO) 13.-15.5.2015

Národní park Lahemaa, estonskou to perlu už trochu známe. V minulých letech jsme si prohlídli proslulá rašeliniště a poloostrov Kääsmu, teď nás zlákal západnější dva "prsty" vztažené hluboko do moře. Už jsme tušili, co můžeme očekávat a zklamaní jsme rozhodně nebyli. Na noc se nás ujal jeden z místních překrásných přírodních kempů zdarma, zas takový sen. Jen kousek od pláže, vybavený grily, plným dřevníkem, toaletami a spoustou místa pro náš stan. Stoly tu měly dokonce i stříšku! Po grilovačce jsme pozorovali neskutečně krásný západ slunce do moře a druhého dne si objeli špičky poloostrovů Juminda a Pärismea. I tam byla krásná tábořiště, nádherné pláže, vál čerstvý slaný vítr, ptáci letěli v hejnech na sever a věkovité kameny si pamatovaly a nad vším se vznášel divotvorný a magický duch, síla přírody byla cítit všemi póry. Jak krásné a působivé! Na noc jsme se vrátili do stejného tábořiště, hlavně proto, že bylo strategicky nejbliž Tallinu a odtamtud nás čekala nazítří cesta přes moře. Estonsko, ty se nám líbíš, počkej tu na nás v celé své kráse, my tě dlouho jistě čekat nenecháme! A RMK, děkujeme! Klobouk dolů!

6. KAPITOLA **SE SUPERSTAR DO FINSKA** **(ESTONSKO - FINSKO) 15.5.2015**

No ano, "SUPERSTAR" je jméno lodi, která nás vezla z Tallinu do Helsinek. Napřed jsme ovšem museli zase najít, odkud odjíždí a to byl i napotřetí nelehký úkol. Holt "džungle" civilizace nám dává stále zabrat. Mysleli jsme, co nemáme času, ale nakonec jsme trajekt v 10.30 h stihli tak tak s vyplazeným jazykem. Letos se nám ovšem plulo vážně pěkně. Superstar byla krásná, rychlá, moderní a pohodlná loď. Kaskádovitá kavárna zabírala celou příď a výhled na moře přes obří prosklenou stěnu byl impozantní. Bylo tu dost plno, tak jsme jenom zamávali Tallinu a Estonsku a s důvěrou, že kapitán zná cestu jsme se usadili na zádi. Cesta utekla rychle. Poseděli jsme, snědli krabičku toffifee, potom ještě trošku omrkli moře přímo z paluby a už se objevila na obzoru země. Sláva! Ahoj, Finsko! Zas jsme tu!

7. KAPITOLA

EVO (FINSKO) 15.-16.5. a 20.-21.5.2015

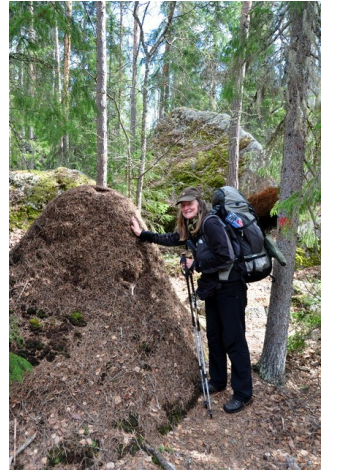
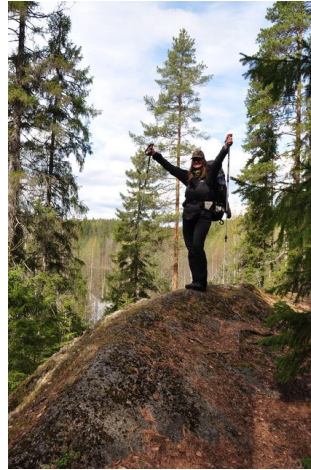
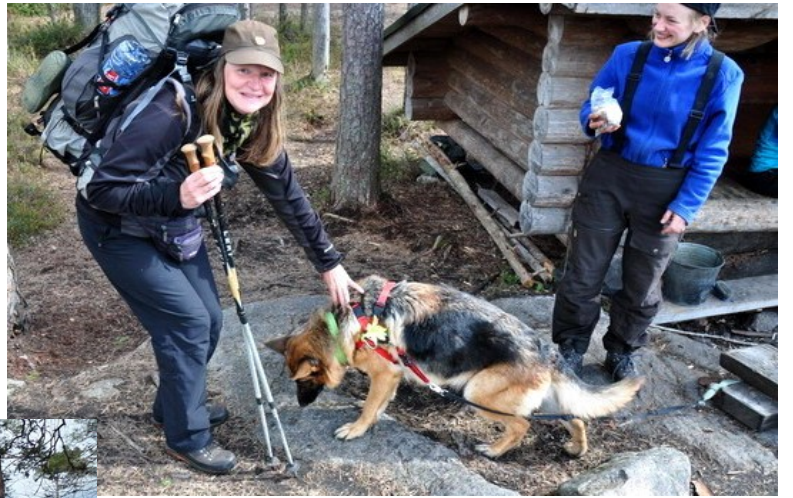
Schválně jsme se tak honili na ten trajekt, abychom měli čas ještě v klidu najít ve Finsku šikovné místo na první noc, někde kousek před NP Isojärvi. A našli jsme – v "hiking area" EVO. Tábořiště v lese u jezera, vybavené ohništěm s grilem, dřevem, kadibudkou a spoustou rovných pláček na stan. Je praktické, že se tu dá se až na místo zajet autem. V autě nás zdrží malá přeprška, ale pak se počasí vybere a můžeme si užít nerušeně grilování a posezení u ohně. No prostě Finsko... Druhého dne se přemístíme dle plánu na túru do NP Isojärvi a sem se "pro velký úspěch" vrátíme na přespaní i po túře. Však je to šikovné, příjemné a klidné místo...

8. KAPITOLA **ISOJÄRVI (FINSKO) 16.-20.5.2015**

Letos poprvé balíme bágly a vyrážíme na několikadenní túru. Trochu nás překvapí, že parkoviště je plné. Kluci, co si přišli pro cosi k autu už varují, že zabrali první tábořiště. Na tom dalším "bydlí" v budce zas holky s psem Siru. Nebo Syru? ;-). A přicházejí další. My nocujeme ve stanu. Po víkendu se park vyčistí a na zbytek času už je skoro jen náš. A je tu krásně. Zas to tu prochodíme, taky zmokneme, ale zažijeme i krásné sluníčko, při pokusech o rybaření pozorujeme párek kačen a ptáčky, co se uhnízdili přímo pod stříškou útulku. Stan už nestavíme, vejdem se taky pod tu stříšku. Noci jsou tu chladné, ale z pecech pozorujeme dohořívající oheň, v břiše bezpečně chrochtají ugrilované finské buřty, kačky si zpívají namlouvací píseň a je pohoda. Jen tu poslední noc jsme nakonec vzdali. Tolik komárů na místě po klučíci bandě (a jenom tam!!) jsme neviděli. Radši jsme se rozhodli vycouvat a jeli přespat zase do Eva ;-)

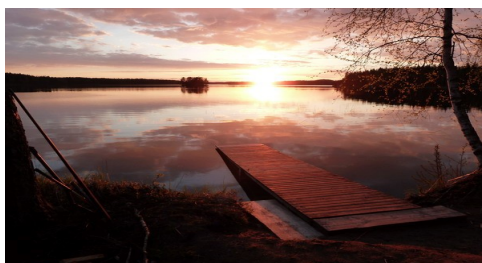
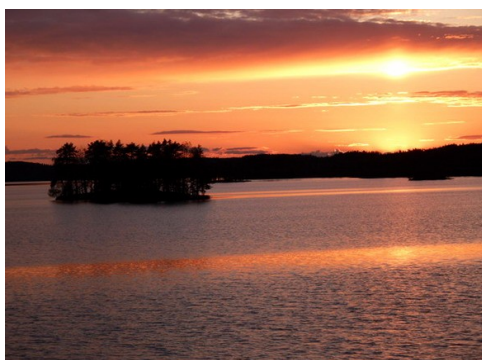

9. KAPITOLA SUOMIJÄRVI – KEMP U KIMMA

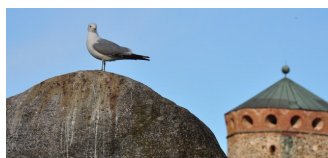
(FINSKO) 21.-24.5.2015

Do Kimmova kempu se už vracíme jako domů. A taky se tam tak cítíme. Letos tu nebylo vylidněno, ba naopak. Kypělo to tu společenským ruchem, na který jsme vůbec nebyli připraveni. Setkali jsme se se starými známými, Kimmem, Markkem a Lenou, seznámili se s Kimmovou ženou Karinou a s celou veselou bandou kempařů z Ruska. Markku a Lena nás vzali na jedovaté houby a pak je pro nás dokonce i uvařili! Ruská grupa společně slavila, prý jen tak, setkání a život, no a při jejich pověstné pohostinnosti nás taky přizvali na soljanku. Byla mňam! Všichni jsme večer poseděli v Kimmově orlím hnízdě u ohně, byl koláč i "raky" ;-)
Dopili jsme tam naše nevalné zásoby becherovky a finské vodky (dovoz z Polska :-)), probrali s Markkem českou Svatojánskou noc a užili si překrásného výhledu na jezero s už řídnoucí noční tmou. Samozřejmě, i sauna byla. A ještě jsme před odjezdem poobědvali u Markka a Leny a na cestu si vzali rady, co stojí za to cestou navštívit...

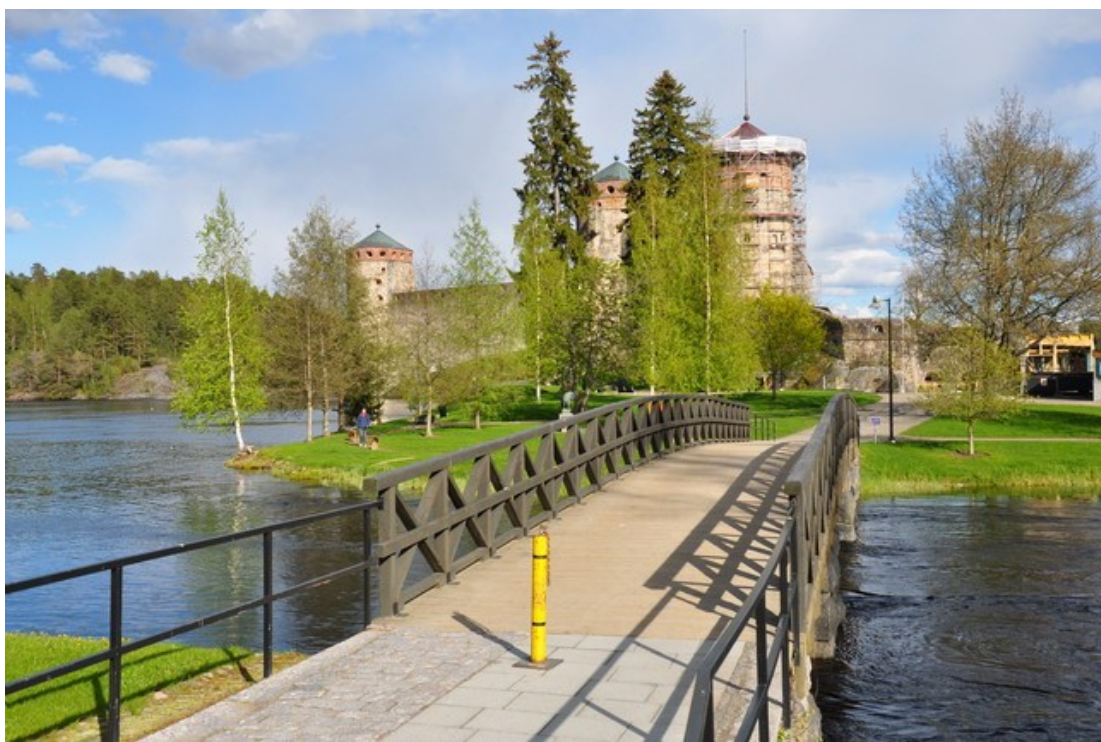
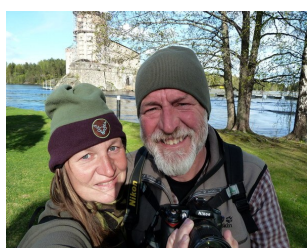

10. KAPITOLA OLAVINLINNA

-SAVONLINNA (FINSKO) 24.5.2015

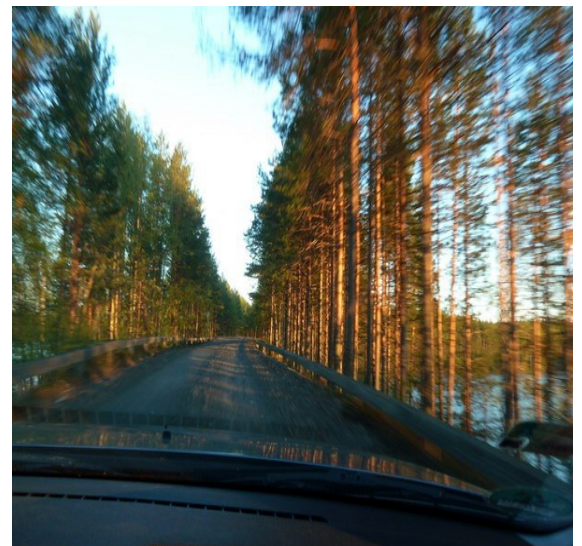
Olavinlinna je hrad ve finském městě Savonlinna. Měli jsme ho při cestě a už dřív jsme uvažovali, že by to tu možná stálo za omrk. Zastávku doporučil i Markku. Prý jde o vůbec nejsevernější středověký hrad, postavený na ostrově a jeden z nejkrásnějších ve Finsku. Taková ceněná vzácnost. Ostrovů tu mají spousty, ale hradů zas tolik ne... No tak kouknem... Tedy, nebylo to tak jednoduché. Co když hrad vidíte už z dálnice, ale žádný sjezd k němu? A co když se vám to stane i v "druhém kole"? No přece to nevzdáme, když jsme už tak blizoučko!! Napotřetí to klaplo. Bylo už pozdě, moc času jsme neměli, i kdyby bylo otevřeno, na návštěvu to nebylo. Ale malá procházka v zahradách u Olafova hradu byla příjemná. Zase známe něco nového a trochu z jiného soudku než národní parky! Potěšilo ;-)

11. KAPITOLA

JEDEME DÁL - ZE SAVONLINNY DO PETKELJÄRVI (FINSKO) 24.5.2015

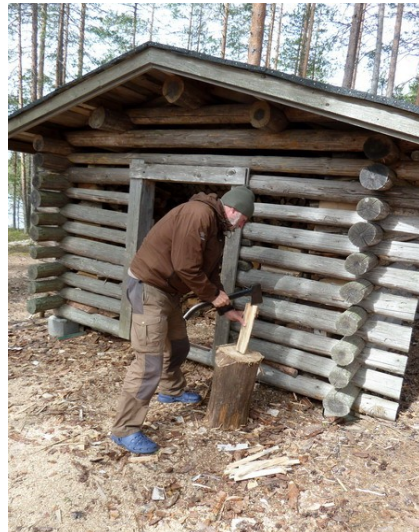
Občas je potřeba posedět v autě, abychom se dostali na další zvolené místo. Finsko je opravdu dlouhá krajina. Ale musí se jí nechat, že zajímavá je i z auta. Zvláště, když se povede slunečný den. Kolem se míhá les, červené "pionýrské tábory", tedy vlastně finská obydlí, ;-), jezera, občas i nějaký kostelík či pěkné odpočívadlo zvoucí k posvačení. A když je hlad a žádné takové zrovna nenajdete, postačí i plovárna! Finsko je prima! A to sluníčko, to to ale umí s barvama, to je umělec největší!

12. KAPITOLA **PETKELJÄRVI (FINSKO) 24.-26.5.2015**

Tady už jsme loni byli, no a líbilo se nám tu. Hlavně krásné místo u jezera, vlastně už za parkem, kde braly ryby! Letos to chceme zkusit zas. No a opět to tu nemá chybu! Dorazili jsme sice pozdě v noci (ještě bývá tma), ale už se vyznáme. Stan zkušeně stavíme za budku přístřešku na už nám známé místo. Ráno je krásný den. Dřevo v dřevníku jen čeká na posekání, ohniště volá, konvice bublá a rybky dělají na vodě kola. No a taky berou! Sice většinou jen ty maličké, a ty házíme zpět, ale pár větších nakonec ochutnáme. Jsou z grilu moc dobré, aby ne ;-). A ten klid, nikde ani noha, jen pokřik kuiky nad zružovělým jezerem, šumění stromů, praskání ohně, pohoda a my...

13. KAPITOLA

KOITAJOKI (FINSKO) 26.-30.5.2015

Bobří kudrnatá říčka Koitajoki je jedním z dalších míst, kam jsme se rádi vraceli. Loni jsme tu zažili "tropická" vedra, letos bylo o poznání chladněji. Ale zase prima. Už jsme věděli, kde je nejlíp se utábořit a večerní posezení u ohně nad vysokým břehem s výhledem na bobry křižující sem a zase tam hladinu zlatě a purpurově zbarvené říčky patřilo k nezapomenutelným momentům. V močálišti jsme hned vedle dřevěného chodníku viděli slunit se hady. A ryby tu braly! Dokonce jsme týmovou prací (já zasekla, Dietmar vytáhl z vody) ulovili nádhernou rybu vážně už pěkně velikou na „bič“, která se stala zlatým hřebem naší hostiny. To byla ale nádhera! Ten pocit se nezapomíná! :-)

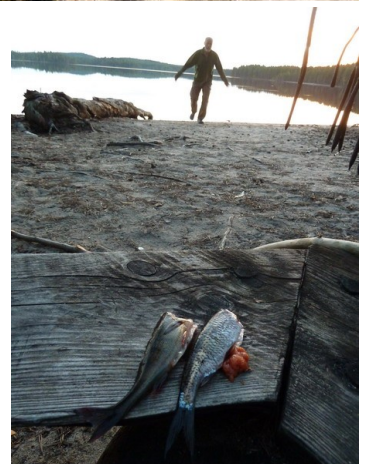

14. KAPITOLA

PATVINSUO (FINSKO) 30.5.-4.6.2015

Těšili jsme se na místní jezera a pláže, že si tu na sluníčku odpočineme, třeba i zaplaveme a bude pohoda. První večer se výborně vydařil, braly i rybičky, cachtali jsme se v zapadajícím slunci a výhled byl kouzelný. U velkého jezera nás ale dohnalo tak větrné počasí, že skoro nešlo ani vařit. Utiší se vítr, než vrátíme od bobří říčky s "tahacími mosty"? Kdepak. Spíš naopak. Dalšího dne vítr udělal z jezera „moře“ a pak vyrobil takovou větrnou bouř, že jsme se sotva udrželi na prknech přes močál. Dramaticky fotogenická obloha, adrenalinový zážitek. :-) Když jsme odjížděli, ležel u informačního střediska přes cestu spadlý strom a viděli jsme jich později víc. Jó, živel.

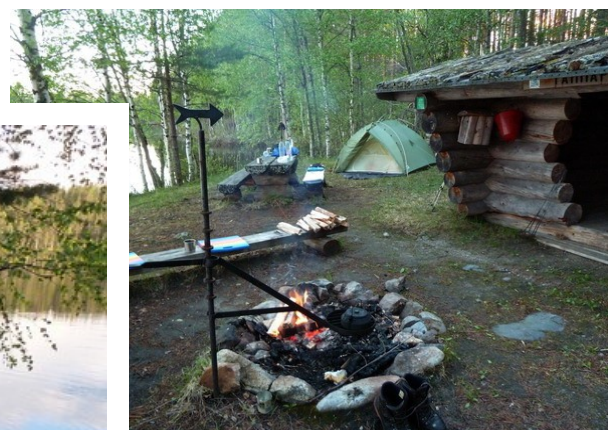

15. KAPITOLA

ISO PALONEN (FINSKO) 4.-7.6.2015

Po větrné vichřici bylo kolem silniček spousta zlámaných stromů, ty spadlé přes cestu už naštěstí rozřezané a odklizené. Naše perfektní tábořiště v Iso Palonen už čekalo. Zase jsme nestačili žasnout, jak je dokonalé. Bylo tu vše. Přístřešek pro případ deště, (letos dokonce s ptáčkem na hnízdě) dřevník, ohniště, gril, stůl s lavicemi i malý, ale šikovný plácek na stan. Ale hlavně - přítok od vedejšího jezera nosil potravu rybkám a ty tu braly jako divé! Zachytili jsme si, pochutnali si, druhý den jsme obešli jezero, ale vrátili se zas na naše místo. Tady je to prostě nejlepší! Ptáček z boudy se časem osmělil a už se nebál vracet na vajíčka. Bylo fajn ho pozorovat. Ryby jsme ale museli omezit, vrátil se tak silný vítr, že nešlo chytat. Přes noc a druhý den ráno zas nastoupila doslova vichřice. Se stanem to cloumalo, lilo, dlouhé hodiny trvající nečas nekončil a bylo malým "hrdinstvím" se vůbec pobalit a dojít těch 600 metrů k autu.

16. KAPITOLA

HOSSA (FINSKO) 7.-8.6.2015

Prší, fíkot až praští větve stromů neustává, tak se zkoušíme posunout dál, jestli snad vichru neujedeme. Míjíme "Silent People" a pomalu už hledáme útočiště na noc. Pár tábořišť v okolí vzdáváme, protože už podle mapy by naše autíčko tu silničku prostě nedalo. Nakonec se rozhodujeme pro Hossu. Místo přitažlivé pro rybáře s licenci je také vybaveno řadou ohnišť a tábořišť při peřejové říčce. Cesta k jednomu z nich vede i tady po děsivé šterkové cestě plné výmolů, podvozek škrtá o kamínky a my se pilně modlíme. Projeli jsme tak tak. Na stan je místo u auta, o kousek dál u peřejí maličká stříška s ohništěm. Grilujeme si buřty, vaříme ovesnou kaši a taky něco vypereme. Ráno pak zamíříme k místnímu íčku. Hele, lidi! Ty často nevidáme! Hossa má sice síť značených turistických chodníků, ale necháváme si je na příště. Stále je deštivo, pěkná kosa. A podle zpráv z domova v Česku se lidi "pečou"... :- (Brzy se začnou při cestě objevovat první sobi! No jasně, vždyť polární kruh se blíží!

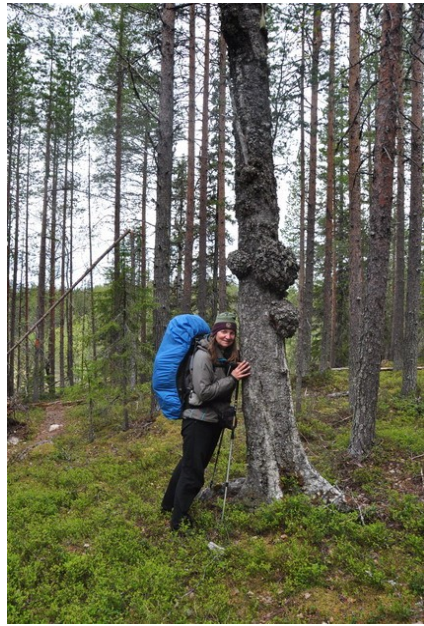

17. KAPITOLA

RIISITUNTURI (FINSKO) 8.-10.6.2015

Rádi se vracíme na naše dobrá známá místa, ale čas od času zatoužíme poznat i nová. Proto jsme vyjeli na kopec a auto nechali na parkovišti u NP Riisitunturi. I tady byla celá spousta čerstvě polámaných obřích stromů. Počasí na střídačku, tedy i slunečné, i trochu deště, celkově chladno, hlavně v noci. Ta první noc nám ustlala v malé útulné boudě. Prvně jsme se ale vyškrabali na vrcholky s krásným rozhledem přes obří jezero Kitka, v pěkné chatce si přečetli vzkaz od ubytovaného německého cyklisty a malinko zasněžili. Noci už jsou docela světlé a sluníčko to umí nádherně vybarvit! Další den jsme šli nečekaně krásnou "vinnetouovskou" přírodou, přes naučnou stezku starých farmářů a na noc si ustlali na dalším přenádherném místě, kde bylo ovšem u ohně tak větrno, že jsme přespali v otevřené jídelně s ptáčky pod stropem. Velezima! Brrr! Posledního dne jsme ještě vystoupali na nevyšší horu, ještě jednou shlédli dolů na malebné ostrůvky majestátního jezera Kitka a pak už zamířili k autu. Bylo to tu opravdu krásné! Ale my teď potřebujeme někde se umýt, povyprat a tak. Co s tím?

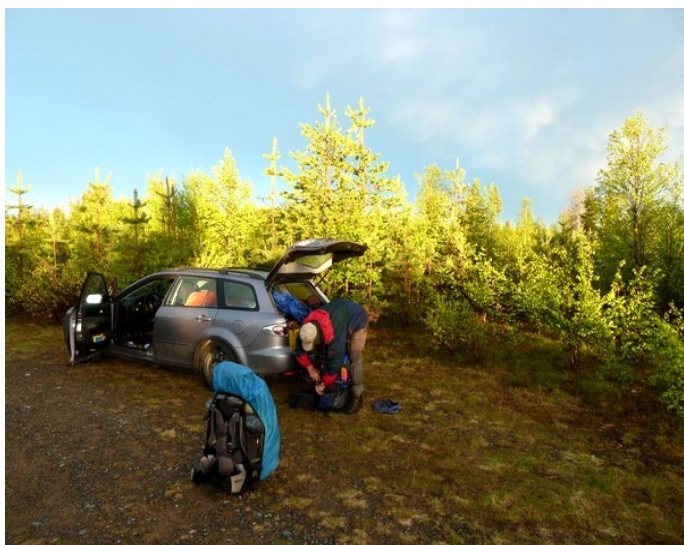

18. KAPITOLA OULANKA - KEROHARJU

(FINSKO) 10.-13.6.2015

No ano, vyprat, umýt se – toť třeba. A přichází nápad. Vždyť malý kousek cesty odsud (pravda, ukryta v pustině) je chata se saunou! Keroharju už známe, je fajn a padne rozhodnutí: jdeme! Tentokrát nemáme chuť zápasit s řekou, větrem a lodí na drátu a pouštíme se na trasu z opačného konce. I sem projet je pro autíčko drsnárna. Ale pak už vše klape. Musíme počkat v autě, než se vyprší a bílou nocí dokráčíme až k tábořišti Kirkonnurkka. Jsme odměněni nádherným nočním sluncem. Další den dosaženo cíle. Sauna, mytí, praní, sušení... Jsme tu sami a chatku si užíváme. Venku rekonstrukce, mraky komárů a zas půlnoční růžové představení. Na další noc se vracíme ke Kirkonnurcce. Zkoušíme rybařit, ale ryby tu podle všeho nejsou. Další den po snídani potkáme partu kluků, co nás jdou vystřídat do sauny a my už míříme k autu. Déšť nás ještě jednou "umyje", ale hnedle jsme na parkovišti. Nacpeme se rychle do auta a mokré pláštěnky pak dosušíme za větru na odpočívadle u cesty. Počasí je letos divoké a drsné, mění se rychle. Jsme už zvyklí.

19. KAPITOLA

DÁL NA SEVER – DO IVALA A PAK JEŠTĚ KOUSEK (FINSKO) 13.6. 2015

Když cestujeme autem, míváme často hezké slunečné počasí. Jako třeba teď. Trochu chladno, ale jsme už za polárním kruhem a přes sklo to působí příjemně. Z auta je k vidění spousta krásných jezer a taky větší či menší skupinky sobů. V Ivalu dokoupíme poslední potřebné zásoby na velkou túru v pustinách a těsně před rusko-finskou hranicí to stočíme na zapadlé a k našemu překvapení docela plné parkoviště, nástup to pro NP Urho Kekkonen. Chození na túry je zjevně rok od roku populárnější! My vyrazíme až zítra či pozítří. Zatím se utáboříme u blízkého přístřešku s grilem a při opékání buřtů hodíme řeč s milým Finem, který se právě z túry navrátil. Je pěkné potkat lidi své krevní skupiny!

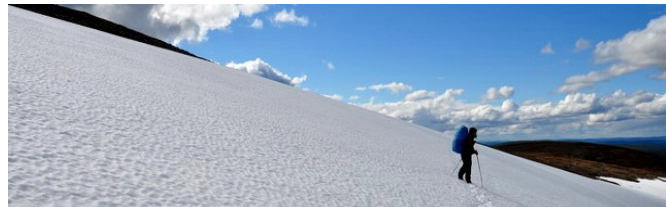
20. KAPITOLA

URHO KEKKONEN

(FINSKO) 14.-24.6.2015

Tento obrovský národní park nás svou divokostí zlákal už po třetí. A vůbec jsme nelitovali. Jedenáctidenní túra byla náročná, ale zážitky hluboké a nezapomenutelné. Jak jsme první večer v rybaření soupeřili se štikou. Jak jsme za deště sdíleli malou chatku s dalším pohodovým finským klukem. Jak stříšku na ruských hranicích ani za dva roky nedostavěli... jaký výhled byl ze spacáku na "mokrou horu" tam, co prýští studánka pod nohama, jaké to je plavat po sauně v řece plné modré ledové vody. Jak jsme brodili řeky do půli stehen, jak se černalo nad ďáblovým zásekem, kolik sněhu jsme prošlapali a jaká byla krásná příroda v lůnu parku, jak se přece jedni Finové ukázali jako nevyčvalanci, jak konečně přišlo slunečné počasí a spolu s ním – komáři. Jak má Urho Kekkonen naše srdce a pak ještě jedno svoje, přímo v jezeře... Byla toho spousta a vzpomínáme rádi. Sem se prostě musíme vrátit. Tady je vše drsné, ale opravdové a překrásné!

21. KAPITOLA TVRDÉ NORSKÉ UVÍTÁNÍ

(NORSKO) 24.-25.6.2015

S Finskem jsme se rozloučili posledním ugrilovaným buřtíkem na odpočívadle někde před finsko-norskou hranicí a přiznám, že neradi. Mrzelo nás trochu, že letos nedošlo na Lemmenjoki ani Kevo. Ale my už jsme zkrátka měli hlavy plné mořského rybaření a to si nás táhlo jako magnet. Mířili jsme natěšeně přes sámský Karasjok, pozorovali z auta zasněžené norské hory i zvláštní světlo v mracích a vůbec netušili, co nás čeká. Pozdě večer jsme si našli sympatický plácek u silnice, postavili stan a usnuli. Když jsme se vzbudili, nevěřili jsme vlastním očím.

Venku vše zmizelo v nevlídné šedé mokré mlze. Z včerejšího letního sluníčka totální listopadová čina. Pršelo a neustávalo. Po nějaké době vyčkávání ve stanu jsme se rozhodli sjet dál k Lakselvu v naději, že hnusnému počasí ujedeme. Ale ono snad jelo s námi! Hledali jsme u moře aspoň místo, kde by se dalo zapomenout u toho rybaření, ale víchr a vlny byly tak silné, že se prostě chytat nedalo. Ani jsem nelitovala, že jsme letos nedojeli k trollům. Nebyli by jistě vůbec "fotogeničtí" a navíc jsem je podezírala, že to celé způsobili. Mají přece takovou pověst zlomyslníků. Tak žádná návštěva. Nic!

22. KAPITOLA PŘED ALTOU

(NORSKO) 25.-26.6. 2015

Počasí je opravdu nevlídné, prší, fičí, co naděláme. Sedíme v autě a jedeme. Kousek před městem Alta se nám zezdá, že by se mohly mraky snad rozehnat a že by přece byla šance na trochu rybaření. Když už jsme tady... Odbočíme tedy k fjordu. Máme dokonce štěstí a zahlédneme na silnici tři velké losy. A vůbec, okolí vypadá krásně. Malebné vesničky a u krouživé silničky je několik míst, odkud by se dalo rybařit. Tedy, pokud by tak nefičelo a nepršelo... Nakonec jsme to přece zkusili, ale jen na chvíli, spíš symbolicky a bez úspěchu. Je pozdě a my to pro dnešek vzdáváme. Za autem stavíme stan a spíme na jedno ucho s nadějí, že vítr ještě víc nezesílí a i se stanem nás neodnese. Ráno to vypadá trochu líp. Vrátíme se k hlavní silnici, za ostýchavého sluníčka posnídáme na mokřím odpočívadle a v čistém jezeře hned vedle nabereme zásoby vody. Pak odjíždíme do Alty na nákupy.

23. KAPITOLA

...A ZA ALTOU- KONEČNĚ RYBY!!

(NORSKO) 26.6.2015

Tak, marmelády nakoupeny. Jen jsme jaksi přehlídli, že parkoviště před supermarketem je placené. To bude masné :-(. Ted' si ale snad spravíme náladu: po rozkopaných cestách míříme na "naše" místočko. Tady loni braly ryby jako divé. A letos? No hurá! Taky, a snad ještě víc! Skoro jsme ty menší nestačili shazovat z udice! Jak vzrušující! Sluníčko nám navíc skrze mraky vytvořilo nádhernou barevnou kulisu a ty ryby byly tak dobré, že jsme se cítili jako v nebi. Tentokrát jsme se ale jen najedli, pokochali se výhledem na záliv a červené chatky v atraktivním osvětlení a na nocleh se pozdě večer (však už se nestmívá) vydali zas "o dům dál".

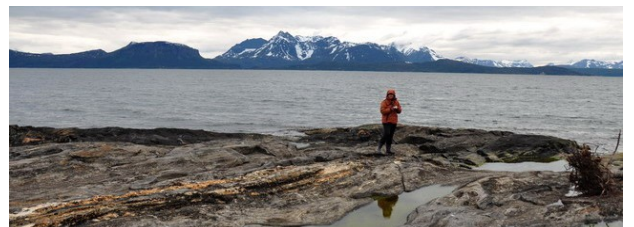

24. KAPITOLA

OKSFJORD (NORSKO) 26.-28.6.2015

Nocovali jsme na místě, které už taky dobře známe. Nemá přímo jméno, je to jen plácek u silnice nad fjordem s krásnou vyhlídkou a taky se skalisky, odkud se dá celkem dobře chytat. Snad by to mohl být Oksfjord, nebo též Reisafjord? Proč ne? Líbí se nám tu a protože tu ryby i nádherně berou, zůstáváme další noc. Ulovíme vlastně víc, než co můžeme sníst a tak se rozmazlujeme filetováním. Hlavy a kosti vracíme do moře, někomu se budou hodit! A hurá! Povedlo se mi chytit větší rybu než Dietmar! Tohle není obvyklé, ale holt stane se ;-). O břeh se dělíme jednu chvíli i s Italem a pak ještě s norskou rodinkou. Však taky potřebujeme pauzu, od nahazování bolí ruka! Počasí se chvílku tváří, že bude slunečnější, ale je to jen finta. Pomalu si musíme zvykat, že letos na nás Norsko nachystalo mokrý a studený odchov. Ale dokud to jde, jde to. A ty ryby, skály, kameny, útesy, výhled přes fjord a tak dál za trochu vymrznutí stojí!

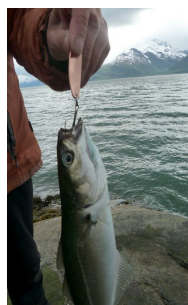

25. KAPITOLA PODÉL POBŘEŽÍ

- RYBY, TŘESTE SE! (NORSKO) 28.6.2015

Silnice se vine podél pobřeží a zdá se bez konce. Jedeme a z auta vyhlížíme další šikovní místa k rybaření. Několik jich během dne vyzkoušíme. Jedno už vlastně známe: terasku, kam se musí sešplhat kolem vraku auta a kde nás loni okouzily skákající velrybky. Ty jsou tu i letos, a navíc berou i ryby! Pravda, jen mrňousi. Na dalším místě je to ještě lepší. Snadnější přístup ke fjordu, potůček a rybky se nám na háčky jen lepí! Vytahujeme jich přes třicet, ale též jsou malé a tak musí zpět. Parkuje tu slovenský karavan a taky se k nám přidávají i norští rybáři. Celkově je jich tu letos víc, a zdá se, že i ryb. Že by ta pravá rybí sezóna byla v kraji už v červnu? Ale zatímco loni v červenci tu bylo až neseversky azurově a nádherně, letos máme přeháňky, mlhy, šedivo ve všech odstínech na výběr i pěkně chladno. No zkrátka, do stejné vody prý dvakrát nevstoupíš a ta letošní je a bude o poznání chladnější. Tak aťsi, hlavně když v ní budou ryby žhavé na háček! :-)

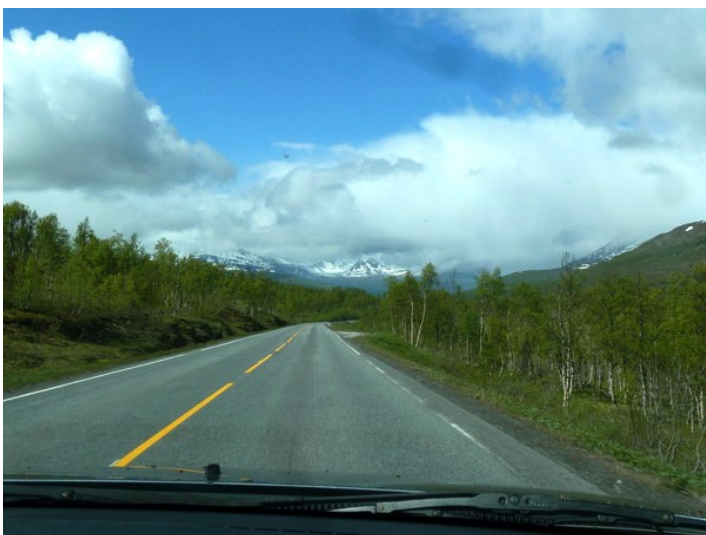

26. KAPITOLA

VNITROZEMÍM, NOC U ŘEKY A ZASE DÁL (NORSKO) 28.-29.6.2015

I letos jsme nakonec přenocovali na našem starém známém plácku u divoké řeky hlouběji ve vnitrozemí, kdesi za Bardufosse. Vybrali jsme si pro stan zas to stejné místo. Ono už cestou počasí dost cenilo zuby, v horách se těžká mlha trhala na chuchvalce, občas nás chytla silná přepřška a pak zas silný víchř na chvíli poodhalil cípek modré oblohy či bílý sníh ležící v okolních horách, aby vše bylo hned zas bleskurychle zahalené do závoje mlhy, provazů deště či aspoň honičky šedočerných mraků. Postavili jsme stan a sotva se nám podařilo uvařit polévku z konzervy (ani jsme to nekomplikovali nějakým vylepšováním) a bylo třeba rychle zalézt dovnitř před deštěm. No zase, za deště se dobře spí, že? :-). No a ráno zas šprtouchlata: že prej by mohlo být trochu modro? Tak aspoň chvíli, prosím!! Vracíme se zpět k pobřeží a fjordy jsou s trochou sluníčka a blankytno tak krásné...

27. KAPITOLA ZASTÁVKA V GRATANGENU (NORSKO) 29.6.2015

To prostě nejde tady se nezastavit! Což o to, malebná teraska nad nádherným fjordem čeká, sluníčko se snaží, ale ouha! Na noc tu nezůstaneme, parkoviště je plné! Rybáři v přívěsech si to tu už zabydleli. Italové. S jedním z nich a jeho švýcarskou manželkou trochu pokecáme. Má to nejdražší vybavení a vysoká očekávání, ale ryby mu neberou o nic líp, než nám. Jeden obřík mu vyskočí za návnadou nad hladinu, ale pak prchá. Itala to brzy omrzí. Dietmar chytil střední tresku, háže ji zpět, pak zabere můj slušně velký köhler. Necháváme si ho k večeři. Ale popojedem. Tady vážně není klid ani na noc, ani na vaření. Cestou posvačíme, ale další dobré místo na rybaření s noclehem jsme nenašli. U velkého mostu na Lofoty a Vesterály vidíme velkou barevnou skupinku stavět si v kempu stany. Autobus je prozradil. Češi! Po dlouhé době a zas nadlouho. Přejedeme most a hledáme nějaké tábořiště pro nás. Mimo kemp a romantické. O jednom bychom i věděli. Bude volné?

28. KAPITOLA "KRÁSŇY" POLOOSTROV

(NORSKO) 29.- 30.6. 2015

Takové jméno si naše dnešní nocležiště opravdu zaslouží. Už ho dobře známe, i minule se zaskvělo jako perla v náhrdelníku. Tehdy jsme tu i chytali ryby, i když, pravda, na ryby ideální pro nízkou hladinu a kamenitý podklad není. Letos jsme si rybu přivezli, tak jsme si jen užívali výhledu na tyrkysové moře, hodící se spíš kamsi do Karibiku, a ani se moc nedivili, že tu stavěli i další. Prohlídnout si to tu je lákavé, naštěstí krásy je pro všechny dost. Přenádherný poloostrov někde u silnice směr Vesterály a Lofoty skýtá místo pro stan jen kousíček od zaparkovaného auta, je vybaven i potůčkem s čistou, zcela čerstvou sladkou vodou z hor, no a krajina je tu vážně všude okolo nadprůměrně krásná. Ryba z Gratangu chutnala a spali jsme nerušeně a dobře. Ráno po naprosto ideální snídani (však lidi už stavěli a záviděli ;-)) jsme popojeli dál. Dietmar se připravil a měl plán. Jasně že rybářský ;-)

29. KAPITOLA

PÍSKOVNA U VELKÝCH TRESEK

A MIZEJÍCÍ HORY (NORSKO) 30.6.-3.7.2015

Podle plánu odbočíme do zemědělské oblasti stranou od turistického ruchu. Ze tří předem vytipovaných nadějných rybářských míst klaplo jen jedno. Ale to stálo opravdu za to! Co my tu chytily ryby! A samé obry! A tech zážitků: jedna velká treska se rovnou chytla, když Dietmar jen zkoušel, jestli dobře složil udici. Další, když jen předváděl, jak správně nahazovat. Taky jsem vytáhla tresku, která se z udice zprvu utrhla a spadla zpět - no málem jsem v hluboké vodě skončila sama, ale adrenalin zvítězil nad strachem! Ještě jeden „úlovek“: chytla jsem svou vlastní včera ztracenou návnadu! Místo přenádherné, ryba musela spousta zpět a pořad k večeři byla pěkná porce. A dobrota k nepopsání! Jen zaparkovat tu nebylo kde a stan jsme stavěli o kus dál ve starém písečném lomu. Objeli jsme si ostrov i autem. Poklidný venkov, krása, klid a pohoda. Jen holt ti komáři a – počasí! Třetího dne nás opět dostihly mlhy, déšť a slota v takové míře, že protějšší hora zcela „zmizela“ a my strávili celý den místo na rybách válením se na matracích ve spacáku... :-(. Nakonec jsme dalšího dne ztratili nervy a popojeli, jestli nebude o kus dál třeba líp. Škoda, ještě bych si tu zachytila, rybaření tu bylo famózní. Krásná skála, hluboká voda a hlavně ryby braly! V počtu velkých tresek vrácených moři pro nadbytečnost to tu má rekord!

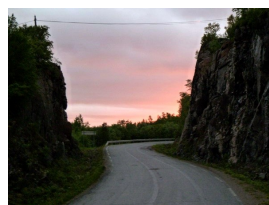

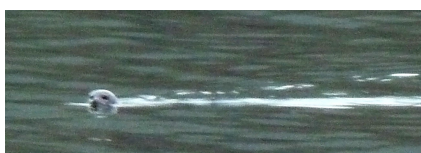

30. KAPITOLA U RUDÉHO MOSTU

(NORSKO) 3.-4.7.2015

Přece jen skoro přestává pršet. V čisté řídce nabíráme zásoby vody a jedeme si spravit náladu nákupy palačinek, marmelády a marcipánu do sortlandské Remy1000. Pak projíždíme okolím a odbočujeme na místa, kde jsme ještě nebyli. Je to tu krásné, o tom není pochyb. Půvabné vesničky plné barevných domů, u každého povinně obří přívěs či karavan a trampolína ;-). Na konci ostrova, za přístavištěm trajektu cesta také končí, obrátíme se tedy a sledujeme, jak se v opačném směru jízdy vše jeví jinak. Ale zase krásně .-). Za jednou vsí vidíme i rybáře! Kousek vedle nich to zkusíme taky. Mají na ryby kýbl, ale ani jim, ani nám nic nebere. Necháme je osudu a popojedem k vyhlídnutému místu u velkého mostu. A nádhera! Místo překrásné, malé rybky tu skáčou, několikrát i zaberou, ale kde jsou ty velké? Po čase pochopíme. Konkurence! Tuleň nám ryby odehnal či vylovil! Plave si tu jako král. Sbírám tedy k večeři mušle a Dietmar volá mamince. No tohle? Tam mají vedra, čtyřicítky, a my jsme rádi za 11°C! Na místě stavíme za autem stan a po večeři jsme odměnění krásou! Půlnoční slunce barví most a celé okolí do nádherné rudé. Wow!!!

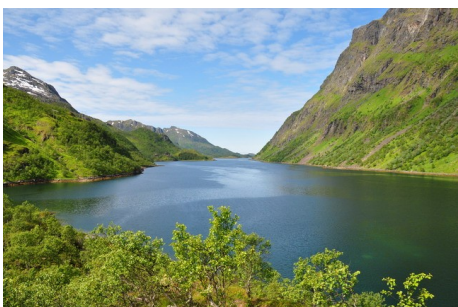
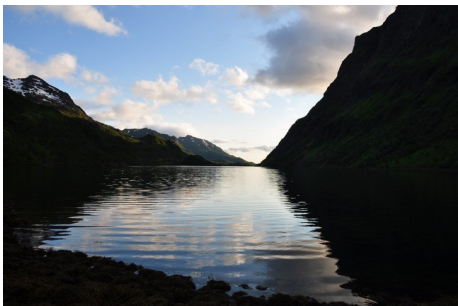

31. KAPITOLA PŘED TUNELEM NA LOFOTY POPRVÉ (NORSKO) 4.-5.7.2015

Známe tu v okolí hezký kemp a už je skoro na čase umýt se zas jednou v teplé vodě, a hlavně vyprat. Jenže to chce hezké počasí na sušení a ono to pořád nevypadá... Tak to ještě odkládáme a místo toho hledáme – co asi? No správně, proto jsme letos hlavně tady, abychom si zarybařili, to chceme a to se nám vzdor drsnějšímu počasí velmi daří. Nejinak je tomu i teď. Koušek před tunelem, na konci pěkného fjordu s parádní vyhlídkou z místních kopečků nacházíme další rybářský ráj. Usadíme se na plácku kousek od kontejneru s odpadky (nic není dokonalé a druhém konci jsou zas složeny nafermentované pražce). Za chadného počasí je vše v pořádku a je to vlastně jediná nevýhoda. Ostatní je sen. Říčka vtékající do fjordu, obří mušle, kam oko dohlédne, malebné hory kolem, nádhera. Fjord plný ryb je ukrytý níže a skalnaté terásy přímo lákají... tohle není jen se tu otočit a zase jet! Ted' máme ale naloveno od Gullefjordu, tak jen uvařit a nabouchat se rybí mňamkou ;-). Taky tu zažíváme zajímavé setkání. Sympaťáci Maja a Robert z Polska jsou na cestách světem se svou plechovou "Šviňou" už dva roky. Právník a ekoložka nenašli doma práci, tak si vybrali takto... Tak hodně štěstí na cestách, vy dva, a Maje navíc moc a moc zdravíčka! Jste nám blízcí! Že jsme si nevyměnili adresy, to litujeme pozdě. Tož tak.

32. KAPITOLA KEMP GULLESFJORDBOTN (NORSKO) 5.-6.7.2015

Tak konečně to praní... A ano, bylo to dilema. Dle předpovědi počasí nás čekaly nadlouho pouhé dva slunečné dny a to se nám zas tolik nechtělo je proprat. Co s tím? Nakonec jsme do kempu šli, ale zůstali jen na jednu noc. Už to tu stejně není, co bývalo. A letos ještě docela napálili cenu... Takže osprchovat, vyprat a zas mizíme. Ještě se stihne i nějaké rybaření ve fjordu. Ty ryby tam jsou a čekají na nás, tak je přece nezklamem!

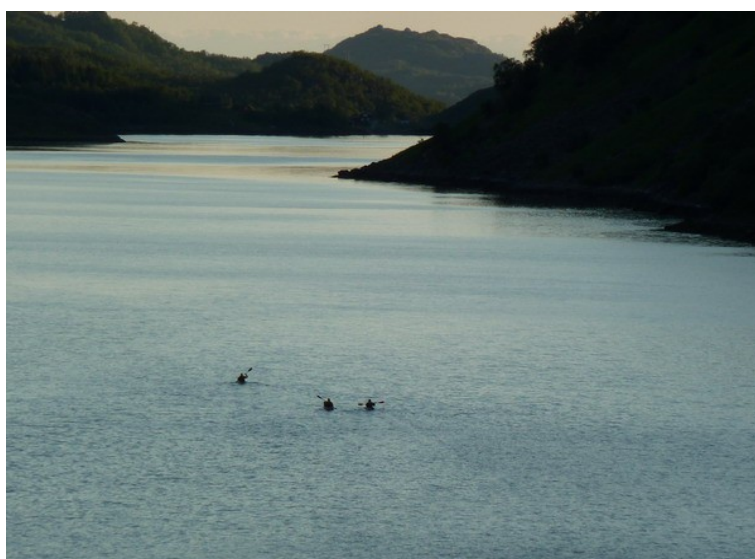

33. KAPITOLA

PŘED TUNELEM NA LOFOTY

PODRUHÉ (NORSKO) 6.-8.7.2015

Poprvé nám to tu ozvláštnili Poláci, teď kajakáři. Parta kluků, kteří si udelali výlet, tábořili nám za kopečkem a maminka jim přivezla autem zásoby. Pak zas odpluli a my měli, krom občasných zastávek turistů na focení, celé místo pro sebe. A je to tu prostě krása! Proto jsme se sem vrátili! Počasí tak na střídačku, dramatické. Honí se mraky, ale i to sluníčko vykoukne a už jsme docela ošlehaní. Ale při rybaření zůstáváme v bundě, od vody jde chlad. A ryby berou, malé, velké, dorschové i köhleři, místo zčásti skryté pohledům, zkrátka výborné. Ulovíme zas mnohem víc než sníme, jsou tu i obří mušle a skoro na ně nedojde. Je tu vše. Auto se zásobami, místo k vaření, posezení, vše krásně po ruce. Voda je v blízkém potůčku, no a když už z nahazování ruce bolí, přijde vhod procházka po okolí. A na noc vždycky postavíme rychlý quechuácký stan, ráno ho zas složíme a jdeme na ryby. A je to...

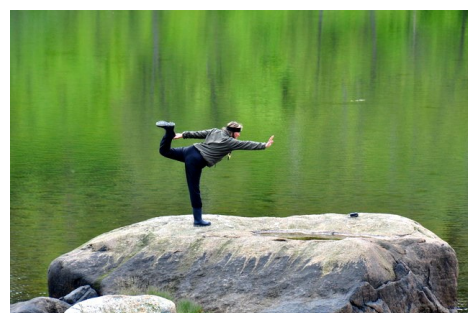
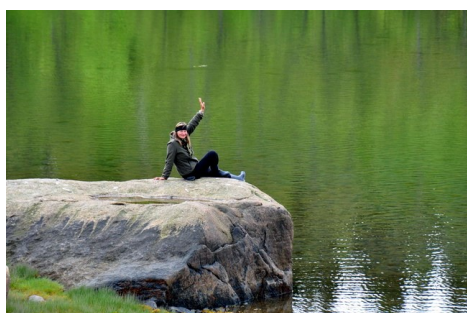

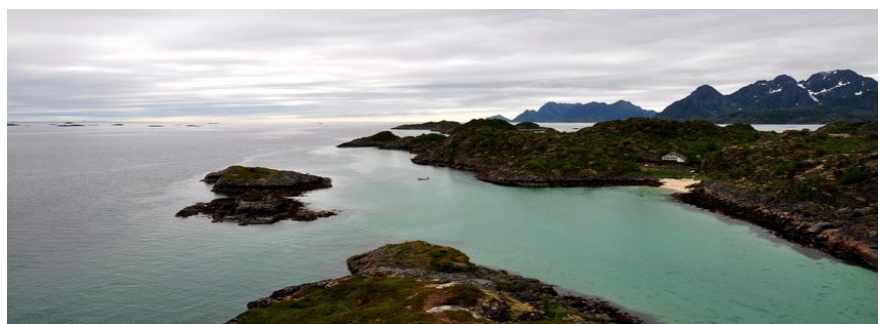

34. KAPITOLA LOFOTY? JEŠTĚ NE... ;-)

(NORSKO) 8.-10.7.2015

Po pár dnech u tunelu přijde pocit, že bychom možná měli zas popojet. Při snídani oslavíme Dietmarovy narozeniny palačinkovým srdcem a vyrazíme směr Lofoty. Jenže nakonec těsně před cedulí odbočíme podél fjordu. Takže, kde to tedy jsme? Někdy je těžké se vyznat v místních názvech. Ale není to vlastně jedno? Hlavně, že je tu krásně. Při pátrání po rybářském místě objevujeme nádhernou "thajskou horu" se dvěma bílými plážemi. Vystoupáme na ni. Rozhled shora je úchvatný. V dále se se rýsují bizarně špičaté hory z pevniny. Pak rybaříme, ryb spousta, ale samá mrňata. Na noc se uchýlíme k odpočívadlu u jezírka se spoustou komárů. Jíme sardinky... výborné ;-). Druhý den se porozhlédneme a na úplně stejném místě, kde včera brali prckové tahám rybiho "obra" a Dietmar pak makrelu. Tu si přál! Najdeme zašité tábořiště hned za vesnicí, u můstku přes cíp fjordu. Krása, vypadá to tu jako u romantického jezera! Ještě dosbíráme mušle a pak krom vaření, večere a procházky kolem vody si užíváme taky rodiny Norů, co si přišli se smartphony taky zachytat. I tihle, podobně jako kajakáři, odejdou pak klidně od plápolajícího ohně. Ráno je hezky, na tričko, vyleze zlaté sluníčko a parník tu zatroubí tak, že mě málem trefil šlak... :-) na to nezapomenu. A kam teď? No kam asi, přece, když je tak hezky...

35. KAPITOLA

AŽ TEĎ: LOFOTY! LOFOTY!!!

(NORSKO) 10.-11.7.2015

Snažit se vecpat celé přenádherné Lofoty do jediné kapitolky, to jsem neměla radši ani zkoušet. Zkrátka, nejde to. Jen jedno je jisté, je to tam nádherné. Nedivím se velkému zájmu turistů. Tady člověk uvidí opravdu hodně byt' jen z okna auta či busu a to, co uvidí, prostě stojí za to. My jsme se letos projeli až do Å a vzali jsme to cestami, kterými jsme ještě nejeli. Takže se dá říct, že máme Lofoty prošmejděné docela dobře. Což neznamená, že tam příště jet nechci. Chci! Je to hotový ráj! A navíc, letos to bylo bez rybaření, takže pořád cosi na obzoru zbývá ;-)

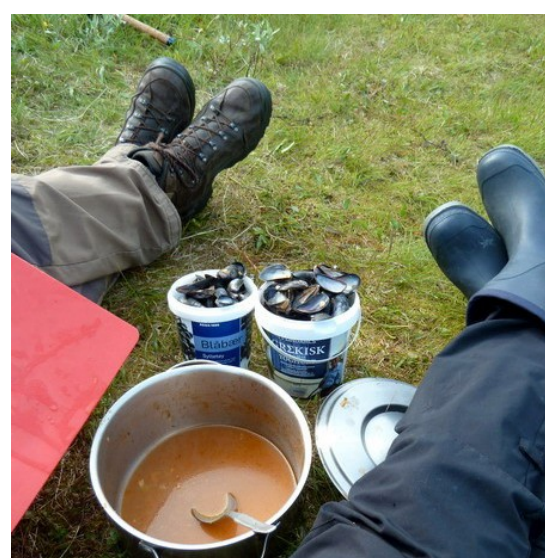

36. KAPITOLA **GULLESFJORD Z OBOU STRAN (NORSKO) 4. a 11.-13.7.2015**

Po návratu z Lofot jsme se chtěli zase upíchnout na "naše" místočko nad fjordem u tunelu, ale bylo plno. Samozřejmě, karavany a přívěsy tu kralují, jsou všude. Ale co my? Rozhodujeme se jet někam ke Gullefjordu. Není to moc daleko a beztoho chceme prozkoumat i protější stranu fjordu. Tam to ještě neznáme. Snad tam najdeme šikovné místo na spaní... A našlo se! Silnička celkem bez provozu, poblíž táboří finští motorkáři. Ti se mají. Dostanou se s motorkama až mezi stromy, je tu parádní plácek pro stany, ohniště i potok. My zůstáváme u cesty za autem, ale nestěžujeme si. Ráno pak vyrážíme na ryby. Už nám to chybělo! Objedeme fjord na naše staré vyzkoušené místo, je přesně naproti našemu nocležišti. A už se nahazuje. Ryby přiměřeně berou, ne moc, ne málo. Je to tu fajn. Jen dost větrno. Pozorujeme rybáře na loďkách, velrybky a jsou tu i dramata. Dietmar ulovil cizí ztracenou návnadu, a na ní hned i rybu!!! Bláznivé! Taky poztrácíme nějaké návnady, chytíme pár ryb, nasbíráme mušle k večeři a na noc se ještě jednou vracíme na stejné místo naproti. Těšíme se zas na chutné čerstvé ryby, tyhle se nepřejí! Tak uvařit, povečeřet, postavit stan a dobrou! A zítra hajdy na nákupy do Sortlandu!

37. KAPITOLA A JEŠTĚ JEDNOU U TUNELU RYBY A DO HOR (NORSKO) 13.-17.7.2015

Tohle místo nás natolik okouzilo, že jsme se sem vrátili ještě i napotřetí. Je to tu prostě krása a na ryby ideál. Tentokrát s námi kempuje i norská rodinka s typickým laponským "teepee" a dvěma dětmi. Chlapeček je jak z hadích ocásků a mladá maminka mu v krajně nebezpečném terénu tolik důvěřuje, až mi trne. No, snad se nic nestane, ale vážně riskují malér. My si užíváme rybaření a cikánského života naplno. Chodíme si pro vodu k potoku, tam se i myju a nic mi nechybí. Když už máme moc naloveno, uděláme si výlet. Pro deštivé a drsné počasí a taky proto, že krajinu rozhrabali a staví tu další elektrické sloupy nejdeme s batohem natěžko, ale jen si dobrodružně vylezeme na protější horu. Není to vůbec lehké, na hladkém kameni žádný porost neдрží a vše je jako trampolína. Nahoře se prodíráme kapradím až po krk, je to džungle. Ale výhled je pak fantastický. Prostě parádní místo, vůbec se nám odsud nechce. Nakonec nás přece vyžene déšť. Prší i jinde? Zjistíme.

38. KAPITOLA

AUTEM SEM A TAM A UPRCHLÝ

RYBÍ OBŘÍK (NORSKO) 17.-19.7.2015

Prší a je nevlídně. Jezdíme po okolních ostrovech a hledáme trochu lepší počasí. Ono to tu i tak vypadá zajímavě, divoce a dramaticky, ale radši jen přes mokré okno auta. Ze zkušenosti si umím představit tu nádheru, kdyby ještě bylo sluníčko... Tak sedíme uvnitř a jezdíme. Pak přestane pršet, ale chytat ryby je v takovémto vichru taky nemyslitelné. Škoda, místa by tu na to vhodná byla... Navštívíme útes s monumentem, prokřížujeme oblast sem a tam, nakoukneme i do vojenského prostoru, kde je zakázáno být jen zastavit. A pak ještě na druhou stranu fjordu. Boháči tu mají nádherné domy, grilovací místa pro veřejnost a taky vidíme lidi, jak se pěšky po jednom trousí do "páteční hospody". Norskou filozofii boje proti alkoholismu pomocí "poloprohibice" nepochopím... stejně pije kdo může, a to tak, že velmi ;-). Pak nacházíme báječné tábořiště u zátoky fjordu, zůstáváme dvě noci. Kolem jezdí trajekt a naproti vidíme Lødingen. Dokonce je i sluníčko, trochu se dá rybařit, ale utápím tam pod kameny několik oblíbených návnad a vrcholem zklamání je, když Dietmarovi zabere nečekaně opravdu obrovská ryba a těsně u břehu se ze slabého vlasce utrhne. :- (Je mi chvíli do pláče. Škoda. Zrovna dnes slavíme výročí a hodila by se. Ale konzerva taky ušla... A zážitek to by vzrušující! A to místo tady je opravdu krásné, být to tu na ryby o trochu lepší, asi ještě zůstaneme. Takhle pá pá...

39. KAPITOLA GRATANGENFJORD

- NA „PLÁCKU“ (NORSKO) 19.-24.7.2015

Ono to zní lehce, najít dobré místo k rybaření někde, kde celé stovky kilometrů vede silnice podél moře. Ale my máme celkem vysoké nároky. Místo s hloubkou, snadno přístupné pro nás i pro auto, bez lidí, s místem na stan a vaření, ideálně i s vodou. To už najít pohromadě tolik snadné není. A tak se často spoléháme na dobrá známá prověřená místa a tam se vracíme. Jedním z nich je i Gratangen. Osvědčené parkoviště nás ale znovu vypeče. Plno! Cestou jsme si však povšimli plácku. Hned u silnice, ale chytře zašitý. A teráska na rybaření je rovnou pod ním. Tak fajn! Zůstaneme. Zkoušíme ty ryby, jsou tam a báječně berou, místo krásné, nadšení veliké. Ten první den byl úlovek asi nejlepší. Pak počet ryb už kolísal, bylo to jak kdy. Víc či míň, ale pokaždé něco. Takže další báječné místečko? Tak tak. Je to tu jedna velká nádhera, včetně západu slunce a okolní krajiny. Jen to sluníčko nám nějak pořád dělá víc či míň ofuky. Bunda s čepicí se dobře hodí a občas přijde vhod i pončo.

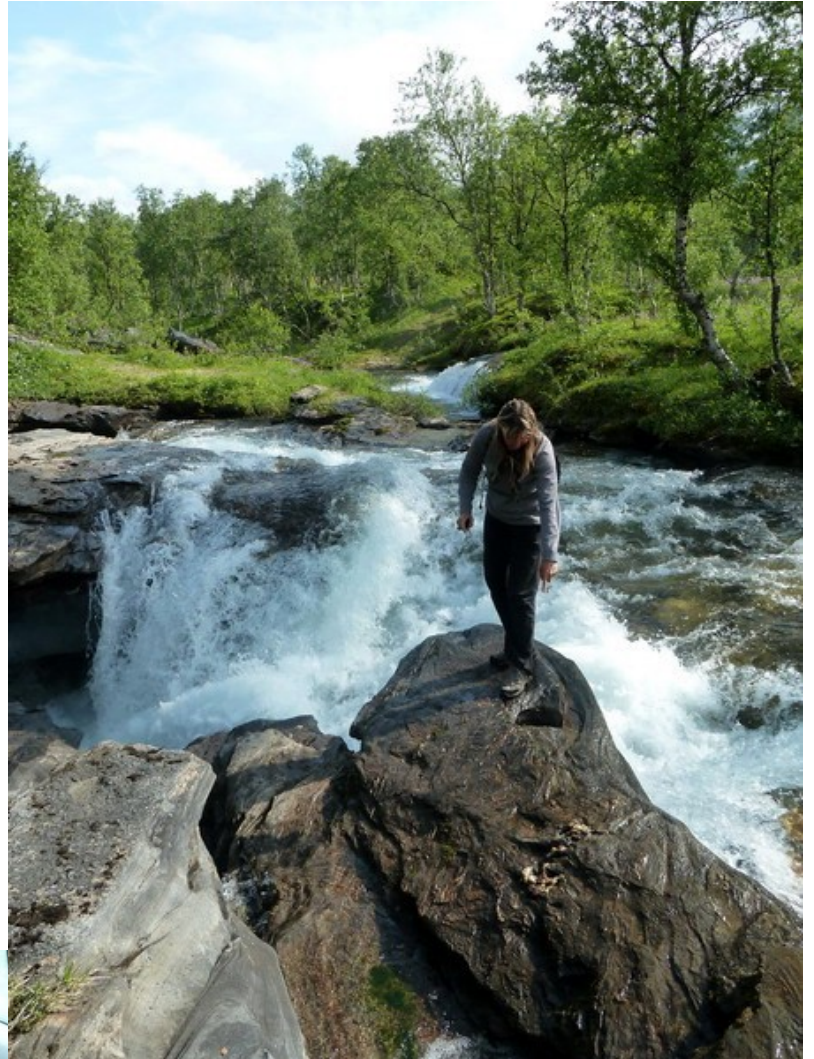

40. KAPITOLA VÝLET ZA GRATANGEN – K DIVOKÉ ŘECE (NORSKO) 24.-25.7.2015

Tak už tu táboříme u silnice docela dlouho, už nás místní farmáři znají. I ovečky, co se trousí kolem. Snad nepřekračujeme nějaká místní pravidla, to bychom neradi. Rozhodujeme se, že místu od nás ulehčíme a uděláme si poznávací výlet po okolí. Po druhé straně fjordu a pak přes hory zpět. A je to zajímavé. Loňské lavičky zmizely a za mostem u kamene se špatně parkuje. Nevadí, posvačíme u stolku se „zamčenou“ kytkou. Pak obhlédneme jakousi maketu lodi. Asi nějaký "projekt". Pak cestou po zemědělské krajině popovídám po telefonu zajímavě s Jankem. Právě dýcháme stejný norský vzduch... jenže on je tu na kole a až sem na sever tudíž nedorazí :-). Ale je to borec! Vlastně oba, i s kámošem. Poradím jim aspoň marmeládu a popřejeme si vzájemně rybářské štěstí. Mně se tedy daří. Třikrát se mi chytá tak mrňavá rybka, že ji pokládám za něčí ztracenou návnadu ;-). Pak jedeme přes hory a obdivujeme krásné vodopády všude kolem. Na noc stavíme stan v jakém si pískovém lomu a ráno naproti objevíme nádhernou obří dravou řeku, co svou silou fascinuje. No a protože jsme nenašli nic lepšího, vracíme se zpět na plácek. Je to tu prima a příležitost třeba využít. Dokud ji máme. Však kdo ví, jak to tu bude příště...

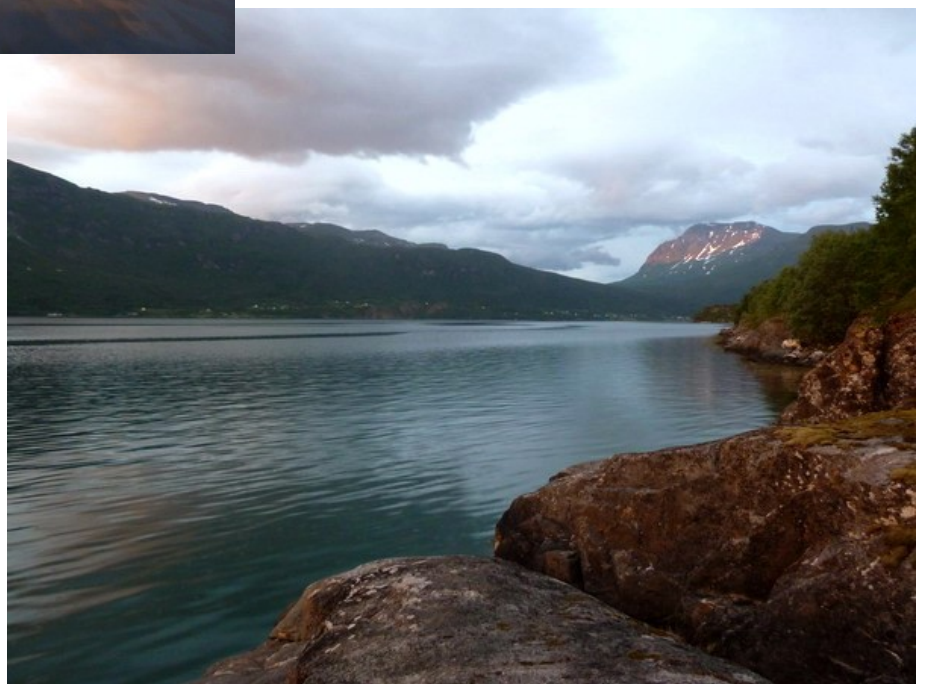

41. KAPITOLA

GRATANGENFJORD – ČAS

LOUČENÍ (NORSKO) 25.-27.7.2015

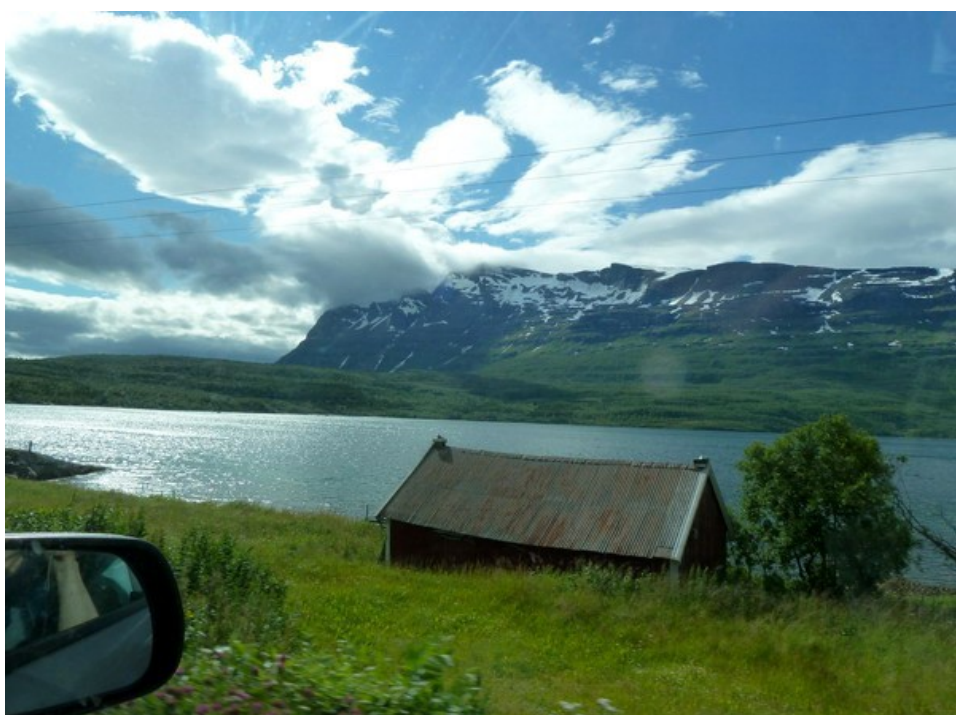
My jeli do Norska hlavně rybařit. To se nám tu líbí, to nás baví a lepší podmínky se sotva kde najdou. Takže je potřeba využít příležitost. Kdo ví, kdy zase přijde. Se Švédskem na ryby radši moc nepočítáme a na příští léto jsou jiné plány. Tedy, jak se to říká, kdy, když ne teď? Vracíme se ke fjordu na naše místo, stavíme stan, balíme udice a už pelášíme k vodě! Už jsme tu v Norsku ulovili a snědli celé haldy ryb, a byly moc dobré. Ale to už je jenom taková sladká tečka za celým tím procesem. Nahodit, navíjet a těšit se - zabere? A pak, když to vyjde, na udici cítit vzpínající se rybu, dostat ji zdárně na břeh a pak si ten pocit vítězství sladce vychutnat... anebo taky ne. ;-) I to se stane. I tady nám například utekli nejmíň dva Dietmarovi obři těsně od břehu. Za odlivu je tu skála dost vysoká a ani podběrák nepomohl. Je to výzva, dobrodružství a vzrušení, férový boj, kdo z koho a obě strany mají šanci. To se mi líbí. Probudila jsem v sobě vášně pravěkého lovce? :-) Vědět, že se s rybařením možná na dlouho loučíme i trochu bolí... Dobrá, příští rok pauza, ale pak ...

42. KAPITOLA **NORSKO, TAK ZAS NĚKDY PŘÍŠTĚ... (NORSKO) 27.7.2015**

Včera večer jsem za ladných červánků chytila a zas hodila do vody poslední tři malé rybky. Zlaté nebyly, ale přání jsem měla: zas někdy se do Norska na ryby vrátit ;-). A to raději brzy ;-)
Ranní poprchávání nám dalo za pravdu. Čas pobalit a popojet. Po snídani se objevila duha, sluníčko nesměle vykouklo za horou, ale už nás neukecalo. Jsme rozhodnuti a navíc, Švédsko jistě už čeká... Míříme "novou" cestou, malebným vnitrozemím k Narviku. Tam kupujeme poslední norské marmelády a palačinky a pak už holt, Norsko, pá pá... A na rozloučenou modro ;-)

43. KAPITOLA I TY, ŠVÉDSKO?? (ŠVÉDSKO) 27.7.2015

Letos si z nás dělá Svatý Petr šprtouchlata. V Norsku celé léto počasí, které srovnává středoevropská vedra na běžný průměr (čti zima a deštivo). K odjezdu nás poškádli trochu sluníčka, ale my jeli dál s nadějí, že ve Švédsku se o ně nebudeme muset prosit. Ale co to? Letos je fakt na severu v módě "drsnota". Jen co přejedeme hranice, valí se na nás mlha. To nééé!!! Ale ano :-(. U říčky vidíme české auto. Mladý pár se jde podívat o kousek výš k vodopádu. My už takových viděli víc a stačí nám momentálně nabrat vodu, co z něj přitekla. V Kiruně pak vybereme švédské kačky, koupíme si optimisticky pár nových návnad na ryby, v supermarketu povinné grilované kuře (na to jsme se těšili celý rok!) a po neuvěřitelně rozkopaných cestách, které jsou právě v opravě ujedeme v dešti desítky kilometrů přes bláto, díry, výmoly. Vlečeme se v koloně kolem desítek odstavených obřích bagrů a další techniky... trvá nám to hodiny a jsme nakonec rádi, že auto vydrželo. Je vážně pašák! A dnes toho stačilo. Za Porjusem u elektrárny víme o dobrém místě na noc.

44. KAPITOLA

NOC U ELEKTRÁRNY PORJUS

(ŠVÉDSKO) 27.-28.7.2015

U břehu uměle postavené dlouhé vodní nádrže je v křovinách spousta místa, které využívají hlavně karavany, případně auta s přívěsy k utáboření se na noc. Letos jich tu moc není, tak se i naše autíčko a stan vejde. Neprší. Povečeříme, posedíme a jdeme spát s nadějí na sluníčko. Prostě, už po něm moc toužíme a upínáme se k němu. A vida, ráno je nádherně! Snídaně se protáhne, zastaví se u nás dvojice Němců - „sousedů“ z karavanu. Mají chuť si pokecat a tak stojí a stojí... Názor mají shodný s naším. Počasí loni a letos se nedá porovnat. Dnes to ale zas jednou vypadá nadějně. Sedím v tílku a protože komárů není tolik, moc si to užívám. Těšíme se, že přejedeme o pár kilometrů dál na plácek před Muddusem a tam si odpočineme ještě líp a třeba si i zaplaveme, podobně jako vloni. Tam to jde.

45. KAPITOLA TÁBOŘENÍ U MUDDUSU

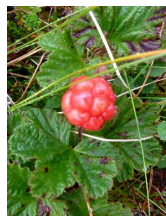
PŘED TÚROU (ŠVÉDSKO) 28.-31.7.2015

No hurá! Na plácku není ani noha, je jen náš. Takový výběr místa je vždy problém. Kde je to nejlepší?? :-) Stan trochu do lesíka mezi stromy, aby šlo vedle postavit stříšku, auto vedle. Stolek musí na sluníčko! Čekáme, jestli se někdo přidá, ale všechna auta, která míří do Muddusu projedou za krátký čas zas zpět okolo. Muddus se objevuje v průvodcích, ale většina lidí i tak volí jen krátké nakouknutí, možná tak grilovačku a zas jede domů. My si plánujeme túru, napřed si však chceme zas jednou udělat pořádek v autě, v zásobách, třeba i vyprat, odpočinout si. Ale nadějně slunečno bohužel ani tentokrát dlouho nevydrží. Nazítří už je šedo, zprvu neprší, ale je úplně jedno, kde máme stůl. A večer se už ta stříška proti dešti hodí. Třetího dne je zas líp a my vyrážíme na túru. Já se ještě předtím v temné předtuše rychle rozhoduju vrhnout se do vln přehrady a zaplavat si. Ještě to nevíme, ale dobře jsem udělala. Tohle bylo jediné místní letošní koupání. Dietmar holt zaváhal.

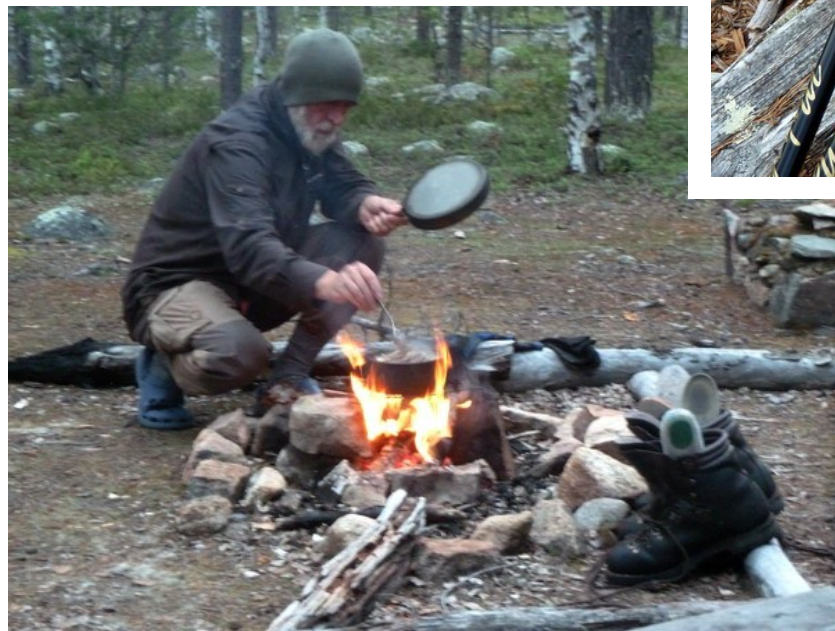

46. KAPITOLA TÚRA V NP MUDDUS (ŠVÉDSKO) 31.7.-4.8.2015

Vyrazili jsme na túru za celkem slušného počasí. Nespěchali jsme. Už samo balení ruksaků dalo zabrat, člověk z toho tak lehce vyjde... a my už nebyli na pořádné delší túře přes měsíc. Tady v Muddusu to docela dobře známe, tedy zatím aspoň značený velký a malý okruh, a dost se nám tu líbí. Člověka tu kupodivu nepotkat, houby rostou jako divé. A borůvky zrovna tak. Jen morušky se letos opozdily. Zatím jsou červené a než zoranžoví, budeme asi už někde jinde. Škoda. První noc zůstaneme u jezírka kousek pod vodopádem. Vaříme houbovku a užíváme si ohně. Ale co to zase? Prostě letos se s počasím nedaří. Zase prší! Takže ani letos nedojdeme až k pozorovací věži a pokračujeme až k místu jménem Manson. Mají tu nové, docela ošklivé moderní lavičky a ohniště. Uvaříme si a trochu se sušíme. No, ty boty to ani u ohně ale nedají! Hub je spousta, cestou je sbíráme a u jezera s lekníny si je vaříme s jáhlama. Dobrůtka! Tohle se nepřejí! Ani na dalším místě, u rozdrbané chaloupky, se počasí neumoudří a my musíme stavět stříšku na vaření. U přehrady tři ohniště, a to klasické je prostě nej. Moderní nové použijeme jako lavici a stůl. Ale oheň je holt vynález a tady jsou k dispozici zásoby dřeva v pytlících jako brambory. Kdo by pohrdl? A vida! Ráno se přece jen obloha zamodrá!! No to je krása. Poslední den se povedl. Jdeme pomalu směr auto a ještě si to vše užíváme. Takhle je vše tak nádherné! Zapomínám i na své bolavé oko. Cestou trháme borůvky a litujeme, že nejsou morušky. Fakt škoda. I toho počasí. Protože zas ta modrá dlouho nevydržela. Ach jo...

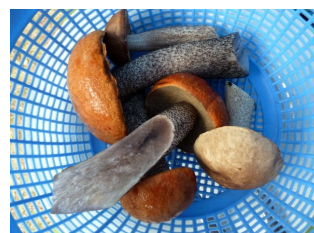

47. KAPITOLA TÁBOŘENÍ U MUDDUSU

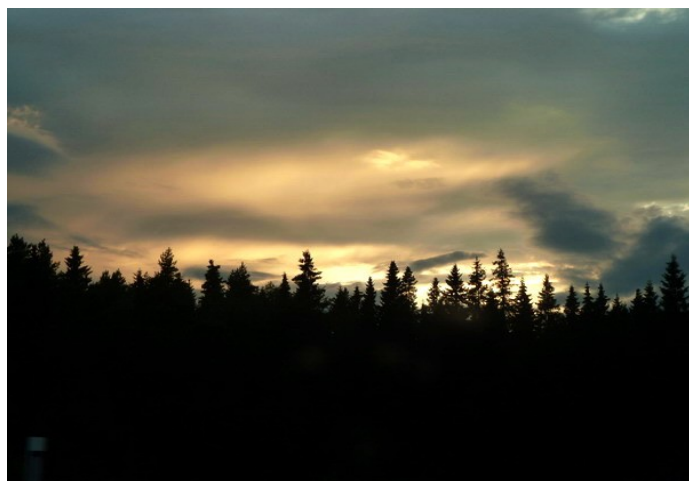
PO TÚŘE (ŠVÉDSKO) 4.-6.8.2015

Vracíme se zpátky na náš plácek. Jsme tu stále sami a k našemu žalu modrá obloha opět ustoupí té šedivé, znovu začne poprchávat a my se pod stříškou, okusování komáry-nezmarmy halíme do bundy a zvažujeme, co dál. Trpělivost nám dochází. Kolem běhají sobi, rostou houby a vlastně je tu krásně. Jen zkrátka, v tomhle počasí to není ono. My se těšili na velkou túru v Sarku, ale máme jít? Sil máme letos dost, ale chybí šťáva. Počasí se drží dlouhodobě setrvale chladné, šedivé, deštivé a každý chabý pokus o zlepšení je bleskurychle zvrácen. Bude túra divočinou za těchto podmínek radostí, nebo jen nepříjemným, a dost možná i riskantním pochodákem? My dobře známe ten rozdíl a i o náročnosti takové túry víme své. Do neradostného přemítání přichází ještě i smutná zpráva z domova. Děda se Dády už nedočkal... :-(. A aby málo nebylo, už pár dní mě bolí oko. S tímhle vyrazit do pustiny? Rozhodneme se si v Jokkmokku zjistit předpověď počasí a podle ní jednat.

48. KAPITOLA PŘES JOKKMOKK DOLŮ K JIHU (ŠVÉDSKO) 6.8.2015

Zprávy o počasí na jokkmokkském íčku nás nepotěší. Prostě podle všeho letos léto nebude. Plísňkanice budou pokračovat a my to vzdáváme. Ne, my si nic dokazovat nemusíme. My si na pěknou krásnou túru v Sarku raději počkáme. Tak tedy příště... Nakoupíme a já si dopředu ještě toho luxusu poznat švédské zdravotnictví zblízka. To oko opravdu otravuje, a už dlouho... Navštívím místní středisko, dostávám předepsané léky a jen co tohle vyřídíme, svačíme už grilované kuře na odpočívadle pod Jokkmokkem, na linii polárního kruhu. Prostě jedeme dál. Původně jsem toužila poznat ještě nějaká další nová místa ve švédském Laponsku. Třeba NP Haparanda u hranic s Finskem. Ale i to si necháme na příště. Ted' míříme přímo k Ratanu, přístavnímu městečku pořádný kus cesty dál k jihu. Bude tam vlídněji? Cestou pozorujeme zajímavé světelné záblesky zapadajícího slunce deroucího se skrz rozervaná mračna. Působivé. Projíždíme i kolem již známých míst, jako je třeba Storforsen. Obrovské divoké peřeje letos pozorujeme jen z dálky, od hotelového komplexu a pěkně z tepla auta. Mraky se směrem k jihu ale trhají a zdá se, že máme na změnu počasí k lepšímu přece jen šanci. A jak to bude letos ve Švédsku s rybama? Taky máme šanci? No, loni nic moc, ehm, vlastně spíš nic než moc ;-). Tak uvidíme.

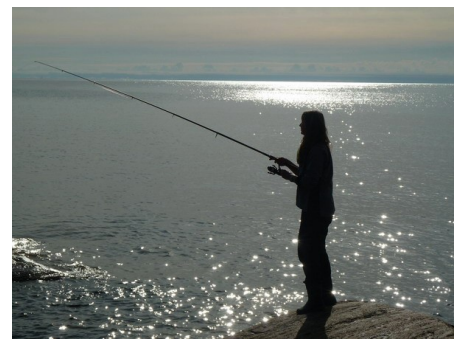

49. KAPITOLA **RATAN (ŠVÉDSKO) 6.-12.8. 2015**

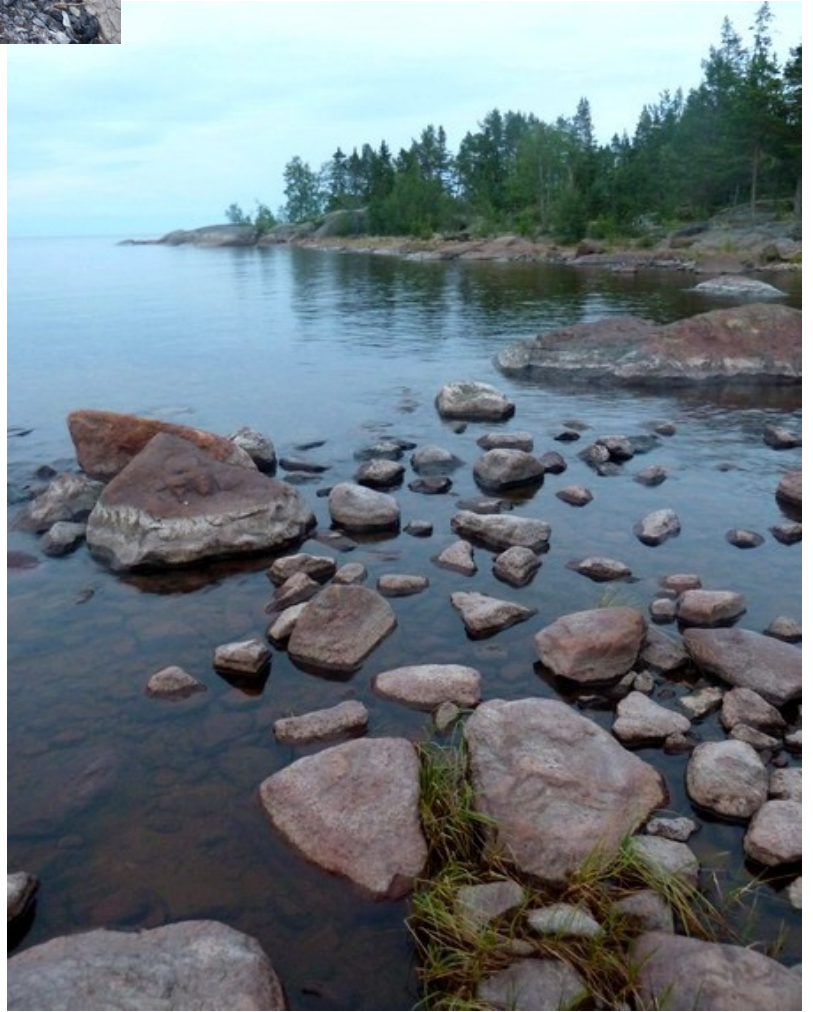

Letos potřetí, o dost dřív než obvykle, trošku zalidněnější než obvykle, ale krása. Táboření u Ratanu má prostě kouzlo. Už jen ta nádherná malá plážička tady vedle! Chytali jsme tu ryby a sice nic nechytli, ale tady je zážitek už jen se rozhlížet! Za slunečného dne jsem si tu i zaplavala. Ale tedy, brrrr! Až se zastavoval dech. Z vody jsem lezla tuhá a chladem flekatá ;-). A ta krásně malebná červená vesnička! Procházka do přístavu musela být! My ale vsí procházeli skoro denně i jen cestou k majáku. Tam se ryby chytaly nejlíp, ale zase vůbec nic. Tedy, ať nekecám. Minirybička délky pár cm, na dlani k přehlédnutí tak nakonec zachránila reputaci Švédska. Ryby tam mají :-D Grilování, procházky do lesa, pokusy o rybaření, dokonce i koupání, tak nám plyne čas. A protože tu mají internet, jsme i v kontaktu s rodinou. Počasí není zas až tak špatné, ale ty ryby neberou. Už jsme zkusili vše možné i nemožné a pořád nic. Ani neřknou, a to pak nebaví... Prostě, chce to motivaci, a ta tu chybí. Trpělivost nám došla. A navíc ti, co jsou právě doma, za chvíli už zas nebudou! A tohle nakonec rozhoduje. Ještě to stíháme! :-) Malinko dřív a pomalu, ale zato jistě se jede domů...

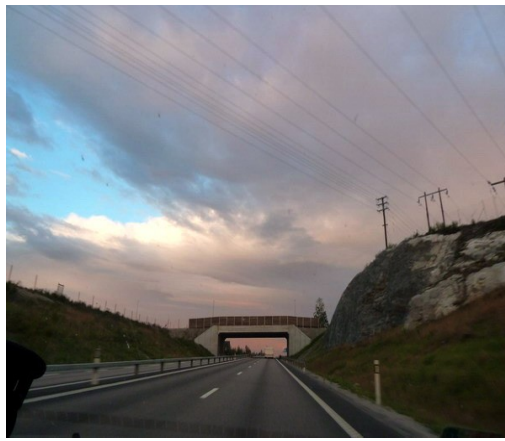

50. KAPITOLA JEŠTĚ JIŽNĚJI A NOC PŘED NP FÄRNEBOFJÄRDEN

(ŠVÉDSKO) 12.-13.8.2015

Veď mě dál, cesto má... Dnešní den byl ve znamení dálnic, příjemných odpočívadel, lahodných svačin (grillkyckling!!), mostů a her světla mezi obláčky nad lesy. Takže nám to celodenní polykání kilometrů docela uteklo. Večer jsme zas vsadili na jistotu a zamířili rovnou k osvědčenému plácku za parkovištěm u NP Farnebofjärden. I letos jsme spali jako nemluvnata. Tento NP je prý "rájem rybářů", loví se na povolenku a prý tu ryby jsou. Je to jedno z míst, které si prohlédneme líp až "jednou". Jsou tu i místa pro pěší turisty, ale už loni jsme měli strach z úzkých silnic vedoucích k nim, protože potkat tam obří přívěsy se dřevem v protisměru by nebylo nic nečekaného, ale pro řidiče ani nic příjemného. Letos navíc "stíháme" Dádu ;-). Ale aspoň se na čerstvém sluníčku nasnídat u jedné rybářské boudy, to jsme neodolali. Počasí se směrem k jihu opravdu lepší. Ještě to máme daleko, ale jestli to půjde tak dál, i na ta vedra časem dojde ;-)

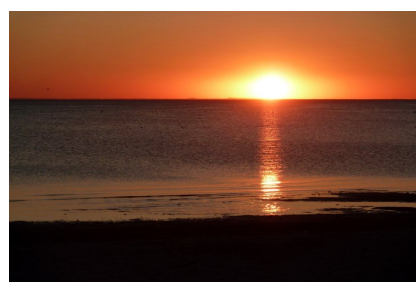
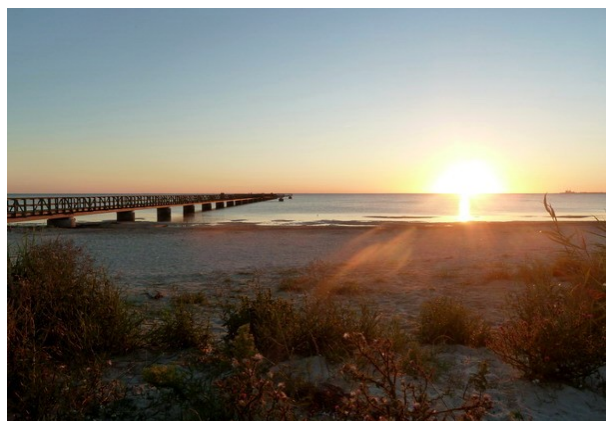

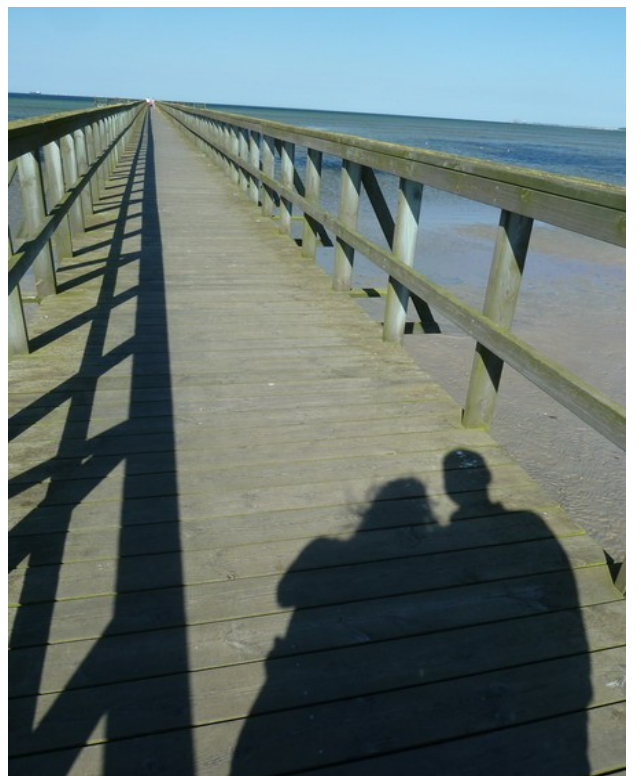
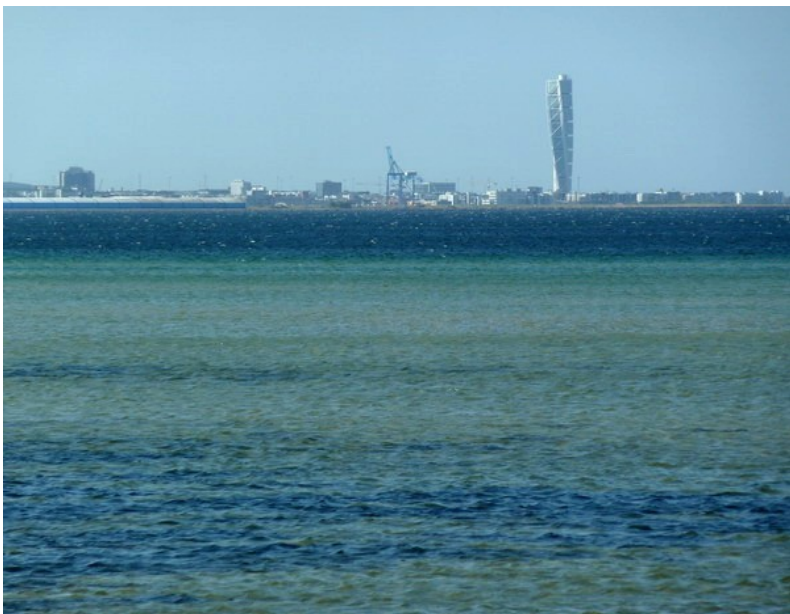

51. KAPITOLA U MALMØ (ŠVÉDSKO)

13.-14.8.2015

Je krásně, konečně cosi, co by se dalo nazvat létem. Modrá obloha zdobená bílými mráčky a tepla dost natolik, že i kůže paží si volně zadýchá... jenže kostky jsou vrženy a my už brzy opustíme Švédsko. Dnes to ale ještě nebude. Zás už "po hmatu", na jistotu, míříme do kempu kousek před Malmø. Páni, tady je v sezóně ale drahota! A plno! Štěstí, že jsme vůbec dostali místo. Západ slunce nad mořem je tu ovšem i letos excelentní, je to podívaná. Neodolám a jdu si "zaplavat" do mělkého moře. No, ono to zrovna moc nejde. Ale prostě, zkusila ;-). Ráno, po učení ložskem, utrácíme zbylé peníze ještě v místním Lidlu. Norský sýr nemají, ale aspoň je to jisté a netápeme. A pak už k mostu se známou věží.

52. KAPITOLA PŘES DÁNSKO – A OPĚT MOSTY (ŠVÉDSKO - DÁNSKO) 14.8.2015

Malmö jsme tentokrát profrčeli bez zbytečného zdržování a za chvíli jsme byli už na dlouhém mostě do Dánska. A i když jsem trochu zazáviděla Zuzce, která v Dánsku chytila rybu, a my to ani nezkusili, musela jsem si přesunout i tuto mou touhu opět do seznamu "jednou, ale určitě" a frčeli jsme přes Dánsko dál. Další mosty, dálnice,... ve skutečnosti, Dánsko ze silnice není nic moc. Tak snad jeho kouzlo znovuobjevíme až někdy, až přijde ten čas. Ono zjevně stačí odbočit z hlavní trasy, ideálně někam k pobřeží, a to v tomto ostrovním státečku není vůbec problém ;-). Už se těším. A bude to dozajista i s rybařením!

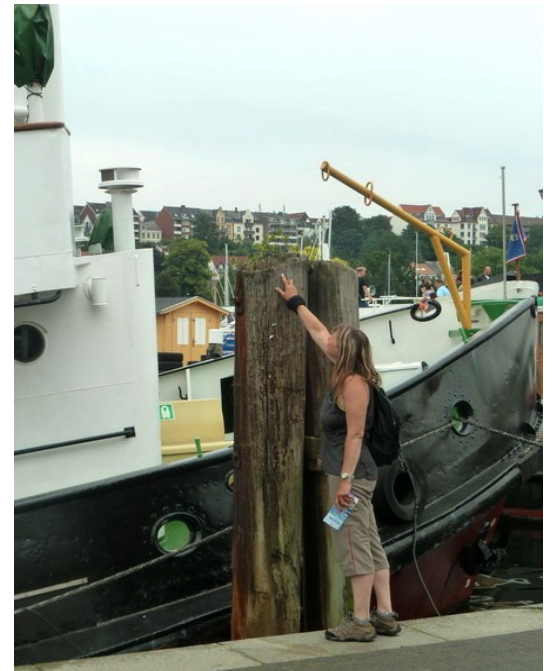
53. KAPITOLA **FLENSBURG** (NĚMECKO) 14.-16.8.2015

Ani letos nevynecháme naše oblíbené přístavní městečko hned za hranicemi s Dánskem. I letos se utáboříme v kempu u Glückburgu a i letos nás potěší návštěva městečka i procházky po okolí. Nesmí chybět klasický matjes v housce a už vůbec ne místní výborné pivo. Před deštíčkem se schováme pod deštníčkem u kafe a pak se zaradujeme, že se nám podařilo znovunalézt krásnou uměleckou pasáž plnou skvostů. Tak ji nezrušili, my jen loni špatně hledali! Z radosti a pro radost jsem obdarována krásným dárkem na památku. Večer se pojedeme na Glückburg. Před hotelem je veselo, dokonce se tančí! Zámek nám ovšem zase zbyl na příště. Jenom ještě trochu zazávidíme rybářům po pás ve vodě a zas se balíme. Zůstali bychom déle, je tu tradičně krásně, ale čeká nás ještě dlouhá cesta.

54. KAPITOLA

LÜBBENAU (NĚMECKO) 16.-17.8. 2015

Cesta dál přes Německo je náročnější, než jsme počítali. Navi nás vede docela záludně přímo středem Hamburku! Pak se vyotáme z velkoměstských džunglí a přijdou venovské nástrahy jiného typu. Rozkopaná silnice po řadě kilometrů končí v malé vsi a dál nevede. Musíme se vrátet a hledat cestu znovu a lépe. Taky už je zřejmé, že jsme si přivezli počasí ze severu. Po měsících veder a sucha přicházejí takové přílivy deště, že musí auta na dálnici skoro zastavit. Hledáme si v mapě nějaký kemp. Osud nás nakonec zavane do Lübbenau. A není to ani trochu špatná volba. Lübbenau/Spreewald je nečekaně krásné místo protkané vodními kanály a kemp je plný vodáků. Nějak si nemůžeme zvyknout, že sezóna je ještě v plném proudu. O to víc překvapí, že v malebném romantickém městečku už brzo večer "chcípí pes" a my si s trochou štěstí stihli před zavíračkou na náměstí aspoň rychle objednat pivo. Ráno bylo v kempu jako v úle. Mladí, staří, tlustí, tencí nosili lodky a pádla sem a tam. My si musíme na kajakování nechat zajít chuť. Sedáme do auta dorazit ten zbývající kousek cesty domů.

55. KAPITOLA

A ZASE DOMA (ČESKO) 17.8.2015

Z Lübbenau už to nebylo daleko. Ale ještě jsme udělali nákupní zastávku v místním supermarketu. Vracíme se po třech a půl měsících z cest a doma jsme žádné velké zásoby potravin nezanechali. A hledíme, před obchodákem stánek, a co nenabízí? Currywurst! No tak když už máme tu příležitost, sem s ním! :-)

A touto "hostinou" děláme důstojnou tečku za naším výletem po cizích krajích. Zakrátko už překračujeme poslední hranici a můžeme si zazpívat: **"SLÁVA NAZDAR VÝLETU..."**

A už je to tak! Jsme zpátky doma. Trochu dřív, než jsme počítali, ale zase to má dobrý důvod. Letos se nevracíme do prázdného bytu, jako to bylo loni. Letos tam na nás čeká přece Dava! A to je moc prima...

Tak, a zase zpět do všedních kolejí. Trochu smutno nám po Severu bude, to dá rozum každému, kdo něco podobného okusil. Ale to je život. Navíc, jedno končí, druhé začíná a u nás je taky krásně ;-)

... ale jedno je skoro jisté: i když nás letos počasí nejednou docela vypeklo, vrátili jsme se živí, zdraví, zocelení a spokojení, vděční za tu ochrannou ruku, co nad námi je spolehlivě držena a ochotni nad detaily jako je (trošku víc) pár kapek vody zavřít oko... :-) Pořád je vandrování po severských pustinách pro nás taková krása, volnost a svoboda, že se rozhodně rádi necháme znovu nalákat. O rybaření ani nehovoříme, tam jsme prostě chyceni sami na háček!

Ten čas přijde. Ted' je ovšem na řadě čas fotek a vzpomínek. Tak hup do toho!

Z FINSKA

Z NORSKA

ZE ŠVÉDSKA

Z ESTONSKA

Z LÉKOŘICE;-)

A PŘÍBĚH JE CELÝ...
TO BYCHOM PRO LETOŠEK MĚLI ;-)

TAK ZASE PŘÍŠTĚ....?
(NO TO SI PIŠTE!! ;-))

OBSAH

ČESKO

0. Přípravy na cestu

POLSKO

1. Pieczniew – noc u jezera
2. Augustów – přírodní kemp

ESTONSKO

3. Treimani
4. Hiiumaa
5. Lahemaa
6. Se Superstar do Finska

FINSKO

7. Evo
8. Isojärvi
9. Suomijärvi – kemp U Kimma
10. Olavinlinna – Savonlinna
11. Jedeme dál – ze Savonlinny do Petkeljärvi
12. Petkeljärvi
13. Koitajoki
14. Patvinsuo
15. Iso Palonen
16. Hossa
17. Riisitunturi
18. Oulanka – Keroharju
19. Dál na sever – do Ivala a pak ještě kousek
20. Urho Kekkonen

NORSKO

21. Tvrdé norské uvítání
22. Před Altou
23. ... a za Altou – konečně ryby!
24. Oksfjord
25. Podél pobřeží

26. Vnitrozemím, noc u řeky a zase dál
27. Zastávka v Gratangenu
28. „Krásný“ poloostrov
29. Pískovna u velkých tresek a mizející hory
30. U rudého mostu
31. Před tunelem na Lofoty poprvé
32. Kemp Gullsfjordbotn
33. Před tunelem na Lofoty podruhé
34. Lofoty? Ještě ne:-)
35. Až teď: Lofoty! Lofoty!!!
36. Gullsfjord z obou stran
37. A ještě jednou u tunelu
38. Autem sem a tam a uprchlý rybí obřík
39. Gratangenfjord – na „plácku“
40. Výlet za Gratangen – k divoké řece
41. Gratangenfjord – čas loučení
42. Norsko, tak zas někdy příště

ŠVÉDSKO

43. I ty, Švédsko??
44. Noc u elektrárny Porjus
45. Táboření u Muddusu před túrou
46. Túra v NP Muddus
47. Táboření u Muddusu po túře
48. Přes Jokkmok a dolů k jihu
49. Ratan
50. Ještě jižněji a noc u NP Färnebofjärden
51. U Malmø
52. Přes Dánsko (a zase mosty)

NĚMECKO

53. Flensburg
54. Lübbenau

ČESKO

55. A zase doma!

VŠE, CO ZAČALO, TAKY
JEDNOU SKONČÍ. ALE TO KRÁSNE...

...V SRDCCI ZŮSTANE...

